W15.12.0232/IV

Regels omtrent de Kamer van Koophandel (Wet op de Kamer van Koophandel)
http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Opschrift/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Opschrift/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan
http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Opschrift/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Opschrift/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan
VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is te komen tot één Kamer van Koophandel en in verband daarmee nieuwe regels te stellen omtrent bestuur, taken en financiering daarvan;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Aanhef/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Aanhef/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

HOOFDSTUK 1.
ALGEMEENhttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk1/geldigheidsdatum_09-06-2011/informatiehttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk1/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk1/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder Onze Minister: Onze Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

2. Onze Minister wijst de naar zijn oordeel algemeen erkende centrale algemene werkgeversorganisaties en de naar zijn oordeel algemeen erkende centrale algemene werknemersorganisaties aan als centrale werkgeversorganisaties onderscheidenlijk centrale werknemersorganisaties in de zin van deze wet.

3. De Kamer wijst de naar zijn oordeel in het desbetreffende regionale werkgebied algemeen erkende werkgeversorganisaties en de naar zijn oordeel in het desbetreffende regionale werkgebied algemeen erkende werknemersorganisaties aan als regionale werkgeversorganisaties onderscheidenlijk regionale werknemersorganisaties in de zin van deze wet.

4. Onze Minister en de Kamer doen mededeling in de Staatscourant van aanwijzing als bedoeld in het tweede onderscheidenlijk derde lid.

HOOFDSTUK 2. INSTELLING EN INDELING VAN DE KAMER

Artikel 2

1. Er is een Kamer van Koophandel die tot doel heeft het stimuleren van economische ontwikkeling door middel van het informeren en ondersteunen op het gebied van ondernemen en innovatie van personen die een onderneming drijven of overwegen een onderneming op te richten.
2. De Kamer is gevestigd te Den Haag.
3. De Kamer bezit rechtspersoonlijkheid.

Artikel 3

1. De Kamer stelt regionale werkgebieden vast en stelt per regionaal werkgebied één of meer regionale vestigingen in.
2. De Kamer kan ter uitvoering van een wettelijke taak bepalen dat bepaalde handelingen feitelijk bij of door bepaalde regionale vestigingen worden verricht.
3. Een besluit krachtens het eerste of tweede lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.
4. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de instelling en opheffing van regionale werkgebieden en regionale vestigingen.

Artikel 4

1. De Kamer stelt regionale ondernemerspleinen in, welke worden ondergebracht bij regionale vestigingen.
2. De ondernemerspleinen vormen het loket waarbij personen die een onderneming drijven of overwegen een onderneming op te richten terecht kunnen voor aangelegenheden op het gebied van ondernemen en innovatie.
3. Deelneming aan een ondernemersplein staat onder door de Kamer te bepalen voorwaarden open voor andere organisaties.
4. Deelneming geschiedt op zodanige wijze dat gewaarborgd blijft dat het bieden van informatie en ondersteuning geschiedt in het belang van de ondernemer die gebruik maakt van het ondernemersplein.

Artikel 5

1. Onze Minister stelt een digitaal ondernemersplein in en houdt dit in stand.
2. Onze Minister kan voor alle rechtshandelingen en handelingen ten behoeve van instelling en instandhouding van het digitaal ondernemersplein aan de Kamer mandaat, volmacht onderscheidenlijk machtiging verlenen.

HOOFDSTUK 3. SAMENSTELLING VAN DE KAMER

Artikel 6

1. De Kamer bestaat uit een voorzitter en ten hoogste vier overige leden.
2. De leden oefenen hun functie uit zonder last of ruggespraak.

Artikel 7

1. De leden van de Kamer worden benoemd op voordracht van de raad van toezicht.
2. De voordracht is met redenen omkleed en wordt gedaan op basis van een door de raad van toezicht, gehoord de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties, vastgesteld profiel.
3. Indien een voordracht niet leidt tot benoeming door Onze Minister, wordt een nieuwe voordracht gedaan. Onze Minister kan gemotiveerd afwijken van de tweede voordracht.
4. Onze Minister kan een tijdstip bepalen waarop een voordracht als bedoeld in het tweede of derde lid moet zijn gedaan. Indien op dat tijdstip de voordracht niet is gedaan, kan zonder voordracht worden benoemd.

Artikel 8

De leden van de Kamer worden benoemd voor een periode van vier jaren. Zij kunnen ten hoogste tweemaal worden herbenoemd.

HOOFDSTUK 4. ORGANISATIE VAN DE KAMER

§ 1. Raad van toezicht

Artikel 9

1. Er is een raad van toezicht, bestaande uit een voorzitter en ten hoogste zes overige leden.
2. De leden oefenen hun functie uit zonder last of ruggespraak.

Artikel 10

1. Onze Minister benoemt, schorst en ontslaat de leden van de raad van toezicht.
2. De leden van de raad van toezicht worden benoemd op voordracht van de raad van toezicht.
3. De voordracht is met redenen omkleed en wordt gedaan op basis van een door de raad van toezicht, gehoord de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties, vastgesteld profiel.
4. Indien een voordracht niet leidt tot benoeming door Onze Minister, wordt een nieuwe voordracht gedaan. Onze Minister kan gemotiveerd afwijken van de tweede voordracht.
5. Onze Minister kan een tijdstip bepalen waarop een voordracht als bedoeld in het tweede of vierde lid moet zijn gedaan. Indien op dat tijdstip de voordracht niet is gedaan, kan zonder voordracht worden benoemd.

Artikel 11

Onze Minister stelt de schadeloosstelling van de leden van de raad van toezicht vast.

Artikel 12

De leden van de raad van toezicht worden benoemd voor een periode van vier jaren. Zij kunnen ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.

Artikel 13

Artikel 13 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen is van overeenkomstige toepassing op de leden van de raad van toezicht.

§ 2. Centrale adviesraad

Artikel 14

1. Er is een centrale adviesraad, bestaande uit ten hoogste twaalf leden.
2. De centrale adviesraad wijst uit zijn midden een voorzitter aan.
3. Een lid van de centrale adviesraad kan niet tegelijkertijd tevens lid zijn van de Kamer, lid zijn van de raad van toezicht of in dienst zijn van de Kamer.

Artikel 15

1. Onze Minister benoemt, schorst en ontslaat de leden van de centrale adviesraad.
2. Ten hoogste zes uit de kring van ondernemers afkomstige leden worden benoemd op voordracht van de centrale werkgeversorganisaties.
3. Ten hoogste drie uit de kring van werknemers afkomstige leden worden benoemd op voordracht van de centrale werknemersorganisaties.
4. Ten hoogste drie overige leden worden benoemd in het belang van een evenwichtige samenstelling van de centrale adviesraad dan wel in het belang van in de raad aanwezige deskundigheid op het gebied van ondernemen en innovatie. Deze leden worden benoemd op voordracht van de Kamer.
5. Voordrachten zijn met redenen omkleed en worden gedaan in overeenstemming met een door de raad van toezicht, gehoord de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties, vastgesteld profiel.
6. Voordrachten als bedoeld in het tweede, derde lid en vierde lid worden gedaan door tussenkomst van de Kamer. De Kamer bepaalt het tijdstip waarop deze voordrachten moeten zijn ontvangen. Indien op dat tijdstip een bepaalde voordracht niet is ontvangen, kan de Kamer de desbetreffende voordracht zelf doen met inachtneming van al naargelang het tweede, derde of vierde lid.
7. De Kamer zendt een voordracht niet aan Onze Minister dan nadat hij heeft vastgesteld dat deze in overeenstemming is met de bepalingen van dit artikel.

Artikel 16

Onze Minister stelt de schadeloosstelling van de leden van de centrale adviesraad vast.

Artikel 17

1. De leden van de centrale adviesraad worden benoemd voor een periode van vier jaren. Zij treden tegelijk af en kunnen ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.

2. Degene die lid is geworden ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats, treedt af op het tijdstip waarop degene in wiens plaats hij is getreden, had moeten aftreden.

§ 3. Regionale raden

Artikel 18

1. Er is per regionaal werkgebied een regionale raad, bestaande uit ten hoogste twaalf leden.
2. Een regionale raad wijst uit zijn midden een voorzitter aan.
3. Een lid van een regionale raad kan niet tegelijkertijd tevens lid zijn van de Kamer, lid zijn van de raad van toezicht, lid zijn van de centrale adviesraad of in dienst zijn van de Kamer.

Artikel 19

1. De Kamer benoemt, schorst en ontslaat de leden van een regionale raad.
2. Ten hoogste zes uit de kring van ondernemers afkomstige leden worden benoemd op voordracht van de regionale werkgeversorganisaties.
3. Ten hoogste drie uit de kring van werknemers afkomstige leden worden benoemd op voordracht van de regionale werknemersorganisaties.
4. Ten hoogste drie overige leden worden zonder voordracht benoemd in het belang van een evenwichtige samenstelling van de raad dan wel in het belang van in de raad aanwezige deskundigheid op het gebied van ondernemen en innovatie.
5. Voordrachten zijn met redenen omkleed en worden gedaan in overeenstemming met een door de raad van toezicht, gehoord de regionale werkgevers- en werknemersorganisaties, vastgesteld profiel.
6. De Kamer bepaalt het tijdstip waarop voordrachten moeten zijn gedaan. Indien op dat tijdstip een bepaalde voordracht niet is gedaan, kan de Kamer zonder voordracht overgaan tot benoeming met inachtneming van al naargelang het tweede of derde lid.

Artikel 20

Onze Minister stelt de schadeloosstelling van de leden van de regionale raden vast.

Artikel 21

1. De leden van de regionale raden worden benoemd voor een periode van vier jaren. Zij treden tegelijk af en kunnen ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.
2. Degene die lid is geworden ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats, treedt af op het tijdstip waarop degene in wiens plaats hij is getreden, had moeten aftreden.

HOOFDSTUK 5. WERKWIJZE VAN DE KAMER

Artikel 22

1. De Kamer verstrekt de raad van toezicht tijdig de voor de uitoefening van diens taak noodzakelijke gegevens en bescheiden en desgevraagd alle voor de uitoefening van diens taak benodigde inlichtingen.

2. De Kamer ziet erop toe dat aan de leden van de raad van toezicht desgevraagd onverwijld toegang wordt verleend tot de lokaliteiten van de Kamer en desgevraagd onverwijld inzage wordt verleend in alle boeken en bescheiden van de Kamer.

Artikel 23

1. De Kamer stelt ten minste eenmaal in de vijf jaren een meerjarenprogramma op, waarin op hoofdlijnen wordt vastgelegd welke werkzaamheden de Kamer zal uitvoeren.
2. Het meerjarenprogramma bevat voorts een beschrijving van de op middellange en lange termijn te realiseren doelstellingen, de hoofdlijnen van het daarop te richten beleid en de financiële en organisatorische voorwaarden die daartoe moeten worden vervuld.

Artikel 24

1. De Kamer stelt jaarlijks een activiteitenplan op voor het daaropvolgende jaar. De Kamer kan het activiteitenplan tussentijds wijzigen.
2. In het activiteitenplan wordt vastgelegd welke werkzaamheden de Kamer zal uitvoeren, voor zover de beschikbare middelen dat toelaten.

Artikel 25

1. De Kamer legt het meerjarenprogramma, het activiteitenplan en de wijzigingen in het activiteitenplan voor advies voor aan de centrale adviesraad en voor instemming aan de raad van toezicht.
2. De raad van toezicht kan instemming onthouden wegens:
a. strijd met het recht;
b. onevenwichtigheden in de inzet van de Kamer zodanig dat de behoorlijke vervulling van een bepaalde bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taak in het gedrang komt;
c. opneming van activiteiten die onvoldoende doelmatig zijn in het licht van de doelstellingen van de Kamer, bedoeld in artikel 2, eerste lid, en de bij of krachtens deze wet opgedragen taken;
d. opneming van activiteiten die leiden tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging.

Artikel 26

1. De Kamer zendt het meerjarenprogramma en jaarlijks het activiteitenplan aan Onze Minister. Onze Minister kan een datum vaststellen waarop meerjarenprogramma of activiteitenplan moet zijn ontvangen.
2. Onze Minister brengt zijn standpunt over het meerjarenprogramma en het activiteitenplan met inbegrip van de financiële en organisatorische voorwaarden ter verwezenlijking daarvan ter kennis van de Kamer.

Artikel 27

1. De Kamer stelt in overeenstemming met de raad van toezicht een bestuursreglement vast.

2. In het bestuursreglement worden in elk geval regels gesteld omtrent de wijze waarop beslissingen van de Kamer worden voorbereid, genomen en uitgevoerd, en worden regels gesteld omtrent de taak en bevoegdheden van de voorzitter en overige leden.

HOOFDSTUK 6. TAAK EN WERKWIJZE VAN DE RAAD VAN TOEZICHT EN DE ADVIESRADEN

Artikel 28

1. De raad van toezicht ziet toe op de werkzaamheden van de Kamer en op de algemene gang van zaken in de organisatie van de Kamer.
2. De raad van toezicht staat de Kamer met raad terzijde.
3. Bij de vervulling van zijn taak richt de raad van toezicht zich naar het belang van de Kamer, daaronder begrepen het belang van een behoorlijke en evenwichtige vervulling van de bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taken en de belangen van de daarbij betrokken ondernemers.
4. De raad van toezicht ziet er op toe dat de door de Kamer verrichte werkzaamheden, waaronder in het bijzonder de werkzaamheden ter uitvoering van taken als bedoeld in de artikelen 37 en 38, niet leiden tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging met ondernemingen of vrije beroepsbeoefenaren.
5. De raad van toezicht ziet er op toe dat de bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taken worden uitgevoerd in overeenstemming met de daarvoor geldende wettelijke voorschriften.
6. Indien de raad van toezicht een lid van de Kamer ongeschikt of onbekwaam acht voor de vervulde functie danwel naar zijn oordeel andere zwaarwegende in de persoon van de betrokkene gelegen redenen daartoe aanleiding geven, kan hij het desbetreffende lid bij Onze Minister voordragen voor schorsing.
7. De raad van toezicht stelt een reglement betreffende zijn werkwijze vast.

Artikel 29

De centrale adviesraad adviseert de Kamer desgevraagd of uit eigen beweging met betrekking tot:

a. het meerjarenprogramma,

b. het activiteitenplan,

c. de vraag of uit te oefenen werkzaamheden, waaronder in het bijzonder de werkzaamheden ter uitvoering van taken als bedoeld in de artikelen 37 en 38, al dan niet leiden tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging met ondernemingen of vrije beroepsbeoefenaren, en

d. de vergoedingen voor de activiteiten ter uitvoering van de taken, bedoeld in de artikelen 32 tot en met 35, eerste lid, 37 en 38.

Artikel 30

1. De regionale raden adviseren de Kamer over regionale aangelegenheden.
2. De regionale raden stellen, gehoord belanghebbenden in de regio, een regionaal meerjarenprogramma en een regionaal activiteitenplan op.
3. Het regionale activiteitenplan dient als advies voor de Kamer met betrekking tot de taak, bedoeld in artikel 35, voor het desbetreffende regionale werkgebied.

HOOFDSTUK 7. TAKEN VAN DE KAMER EN VOORWAARDEN VOOR DE TAAKUITOEFENING

Artikel 31

De Kamer is belast met de inrichting en het beheer van de regionale ondernemerspleinen.

Artikel 32

De Kamer heeft tot taak desgevraagd inlichtingen van algemene aard te verstrekken ten aanzien van het oprichten en drijven van een onderneming.

Artikel 33

De Kamer heeft tot taak:
a. gerichte voorlichting te geven op juridisch en economisch terrein ten aanzien van een gevestigde of nog te vestigen onderneming, en
b. voorlichting te geven over aangelegenheden op juridisch en economisch terrein aan groepen van personen die een onderneming drijven of overwegen een onderneming op te richten.

Artikel 34

De Kamer heeft tot taak het stimuleren van economische ontwikkeling door middel van het adviseren van ondernemingen over innovatieve ontwikkelingen alsmede het in voorkomende gevallen begeleiden van personen of groepen van personen die een onderneming drijven of overwegen een onderneming op te richten bij het ontwikkelen en implementeren van innovaties.

Artikel 35

1. De Kamer heeft tot taak het stimuleren van economische ontwikkeling in een regionaal werkgebied door middel van het bevorderen van onderzoeken, overleg- en samenwerkingsvormen en het desgevraagd of uit eigen beweging adviseren van openbare lichamen over aangelegenheden die de economische belangen van handel, industrie, ambacht en dienstverlening raken.
2. De Kamer kan ten behoeve van onderzoeken en overleg- en samenwerkingsvormen als bedoeld in het eerste lid subsidie verstrekken.
3. Bij regeling van de Kamer kunnen voorschriften voor subsidieverstrekking op grond van het tweede lid worden gegeven en kunnen subsidieplafonds worden vastgesteld.

4. Een regeling behoeft de goedkeuring van Onze Minister en wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

Artikel 36

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van de in de artikelen 31 tot en met 35 bedoelde taken.

Artikel 37

1. Voor zover daaromtrent geen andere regeling geldt, kan de Kamer de volgende taken uitvoeren:

a. het op verzoek afgeven van verklaringen ten dienste van handel, industrie, ambacht en dienstverlening;

b. het op verzoek legaliseren van handtekeningen van personen die bij handel, industrie, ambacht en dienstverlening zijn betrokken;

c. het op verzoek van de huurder, verhuurder of de rechter adviseren in geschillen omtrent de huurprijs van bedrijfsruimte als bedoeld in artikel 290, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek;

d. het op verzoek van ondernemingen, verenigingen en stichtingen adviseren ter verkrijging van het predicaat Koninklijk of het predicaat Hofleverancier;

e. het in depot nemen van algemene voorwaarden en daarover verstrekken van informatie, bedoeld in artikel 234, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Bij ministeriële regeling kunnen ter implementatie van bepalingen uit bindende rechtshandelingen van de Raad van de Europese Unie of het Europees Parlement en de Raad gezamenlijk, die betrekking hebben op het afgeven van verklaringen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, regels worden gesteld.http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk5/Paragraaf1/Artikel28/geldigheidsdatum_09-06-2011/informatiehttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk5/Paragraaf1/Artikel28/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk5/Paragraaf1/Artikel28/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

Artikel 38

1. De Kamer kan nog andere dan de taken, bedoeld in artikel 37, uitvoeren voor zover deze passen binnen de doelstelling van de Kamer, bedoeld in artikel 2 van deze wet.

2. Het uitvoeren van taken als bedoeld in de artikelen 37 en 38, eerste lid, wordt vermeld in het activiteitenplan en het jaarverslag.

Artikel 39

1. Onverminderd hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht hebben ondernemers, vrije beroepsbeoefenaren en rechtspersonen die krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden de algemene en collectieve belangen van ondernemers of vrije beroepsbeoefenaren behartigen het recht om bij de Kamer een mededingingsklacht in te dienen.

2. Een mededingingsklacht stelt en onderbouwt dat een bepaalde in het klaagschrift aangeduide werkzaamheid ter uitvoering van een taak van de Kamer leidt tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging met ondernemingen of vrije beroepsbeoefenaren.

3. Op een mededingingsklacht en de behandeling daarvan zijn de volgende artikelen van Titel 9.1 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing:

a. 9:3 tot en met 9:6, met uitzondering van artikel 9:4, tweede lid, onder c;

b. 9:8;

c. 9:10, met uitzondering van de zinsnede "en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft";

d. 9:11, met dien verstande dat de genoemde termijnen telkens zes weken langer zijn en de zinsnede "en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft" niet van toepassing is;

e. 9:12, eerste lid, en 9.12a, met dien verstande dat de jaarlijkse publicatie van de geregistreerde klachten vergezeld gaat van een zakelijke weergave van de strekking van de klachten, van de bevindingen van het onderzoek naar de klachten, van de oordelen van de Kamer en van de eventuele conclusies die daaraan zijn verbonden;

f. 9:13 tot en met 9:16.

Artikel 40

1. Indien de Kamer, al dan niet naar aanleiding van een mededingingsklacht, vaststelt dat een werkzaamheid ter uitvoering van een taak leidt tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging met ondernemingen of vrije beroepsbeoefenaren, wordt de uitoefening van de desbetreffende werkzaamheid binnen een jaar beëindigd.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften worden gegeven voor uitvoering van werkzaamheden door de Kamer, waaronder voorschriften die de Kamer het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden ontzeggen.

HOOFDSTUK 8.
FINANCIERINGhttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk6/geldigheidsdatum_09-06-2011/informatiehttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk6/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk6/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

Artikel 41

1. Voor activiteiten ter uitvoering van de taken, bedoeld in de artikelen 5, 31 tot en met 35, eerste lid, 37 en 38 stelt Onze Minister ter gehele of gedeeltelijke financiering van de aan de uitvoering van die activiteiten voor de Kamer verbonden kosten, de vergoedingen vast.

2. De Kamer doet, gehoord de centrale adviesraad, met het oog op de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, aan Onze Minister jaarlijks vóór 15 oktober een voorstel toekomen.

3. De Kamer kan bepalen dat bepaalde vergoedingen als bedoeld in het eerste lid zijn verschuldigd zonder dat dit bij beschikking is vastgesteld. De Kamer bepaalt daarbij binnen welke termijn de betaling moet plaatsvinden.

http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk6/Paragraaf2/Artikel35/geldigheidsdatum_09-06-2011/informatiehttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk6/Paragraaf2/Artikel35/geldigh

eidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk6/Paragraaf2/Artikel35/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

Artikel 42

1. Indien de Kamer besluit tot het uitvoeren van taken als bedoeld in de artikelen 37 of 38, geschiedt zulks tegen vergoeding van de aan de uitvoering van die taken voor de Kamer verbonden integrale kosten.
2. Vergoedingen en bijdragen die aan de Kamer zijn verschuldigd anders dan op basis van het eerste lid, worden niet aangewend ter vergoeding van kosten die zijn verbonden aan de uitvoering van de in het eerste lid genoemde taken.
3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van rechtspersonen van wie de meerderheid van de aandelen of de stemrechten in de algemene vergadering in handen is van de Kamer, of van wie de meerderheid van de bestuurders of van de commissarissen door de Kamer wordt benoemd.

HOOFDSTUK 9. INFORMATIEVOORZIENING

Artikel 43

1. De Kamer stelt het jaarverslag vast met instemming van de raad van toezicht.
2. De raad van toezicht kan instemming onthouden indien:
a. het jaarverslag feitelijke onjuistheden bevat;
b. het jaarverslag onvoldoende inzicht geeft in de samenhang tussen de activiteiten van de Kamer ter uitvoering van de bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taken.
3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de inrichting van het jaarverslag.

Artikel 44

Het vastgestelde jaarverslag ligt gedurende acht weken ter inzage bij de Kamer. Hiervan doet de Kamer mededeling in de Staatscourant.

Artikel 45

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de gegevensuitwisseling, bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.

HOOFDSTUK 10. FINANCIEEL TOEZICHT

§ 1. Begroting

Artikel 46

1. De baten van de Kamer bestaan uit:

a. de opbrengsten uit vergoedingen voor werkzaamheden ter uitvoering van taken bij of krachtens deze wet;

b. de opbrengsten uit vergoedingen voor andere bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taken;

c. de opbrengsten uit andere werkzaamheden en uit samenwerking met derden;

d. andere baten, hoe ook genoemd, anders dan de bijdrage ten laste van de rijksbegroting.

2. De kosten van de Kamer volgens de goedgekeurde begroting komen ten laste van de rijksbegroting, voor zover deze niet uit de baten worden bestreden.

Artikel 47

Het voorstel, bedoeld in artikel 28, eerste lid, onder a, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen, bevat een onderverdeling naar de taken, bedoeld in de artikelen 5 en 31 tot en met 35, eerste lid, en de overige bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taken.

Artikel 48

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de inrichting van en de toelichting op de begroting alsmede eisen met betrekking tot de hoogte en samenstelling van het eigen vermogen.

Artikel 49

1. De Kamer stelt de begroting vast met instemming van de raad van toezicht.

2. De raad van toezicht kan instemming onthouden wegens:

a. strijd met het recht;

b. onevenwichtigheden in de verdeling van middelen zodanig dat de behoorlijke vervulling van een bepaalde bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taak in het gedrang komt;

c. opneming in de begroting van activiteiten die onvoldoende doelmatig zijn in het licht van de doelstelling van de Kamer, bedoeld in artikel 2, eerste lid, en de bij of krachtens deze wet opgedragen taken;

d. opneming in de begroting van activiteiten die leiden tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging.

3. Onverminderd artikel 29, tweede lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen kan goedkeuring worden onthouden indien Onze Minister bezwaar heeft tegen de hoogte van het voorgestelde bedrag dat met toepassing van artikel 46 in de rijksbegroting zal worden opgenomen.

4. Bij de goedkeuring kan Onze Minister in afwijking van de begroting een bedrag bestemmen voor een bepaalde taak als bedoeld in de artikelen 5 en 31 tot en met 35. Uitgaven van de Kamer in strijd met de bestemming kunnen door Onze Minister geheel of gedeeltelijk in mindering worden gebracht op bijdragen in de daaropvolgende jaren.

5. Onze Minister verstrekt in het desbetreffende jaar in een door hem te bepalen ritme een bijdrage ter hoogte van de kosten die krachtens artikel 46, tweede lid, ten laste komen van de rijksbegroting.

6. Indien voor uitgaven in een bepaalde maand nog geen begroting is goedgekeurd, is de Kamer gerechtigd uitgaven te doen tot ten hoogste een door Onze Minister voor die maand vastgesteld bedrag.

§ 2. Beheer en verantwoording

Artikel 50

1. De Kamer stelt de jaarrekening vast met instemming van de raad van toezicht.
2. De raad van toezicht kan instemming onthouden:
a. wegens strijd met het recht;
b. indien de jaarrekening onvoldoende inzicht geeft in de verdeling van de middelen over de activiteiten van de Kamer ter uitvoering van de bij of krachtens de wet aan de Kamer opgedragen taken.

Artikel 51

Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de inrichting van en de toelichting op de jaarrekening alsmede omtrent aandachtspunten voor de accountantscontrole.

Artikel 52

1. De Kamer behoeft de voorafgaande instemming van de raad van toezicht voor:
a. het in eigendom verwerven, het vervreemden of het bezwaren van registergoederen, daaronder begrepen het aangaan of beëindigen van overeenkomsten daartoe, indien de prijs van het registergoed hoger is dan € 100 000;
b. het aangaan en beëindigen van overeenkomsten tot huur, verhuur of pacht van registergoederen, indien de huur- of pachtprijs van het registergoed op jaarbasis hoger is dan € 100 000;
c. het aangaan van kredietovereenkomsten.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van rechtspersonen van wie de meerderheid van de aandelen of de stemrechten in de algemene vergadering direct of indirect in handen is van de Kamer, of van wie de meerderheid van de bestuurders of van de commissarissen direct of indirect door de Kamer wordt benoemd.
3. In afwijking van het eerste lid is voorafgaande instemming van Onze Minister, gehoord de raad van toezicht, vereist indien de desbetreffende bedragen hoger zijn dan € 1 000 000.
4. Artikel 32 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen is niet van toepassing op de Kamer.

Artikel 53

1. De Kamer behoeft de voorafgaande instemming van Onze Minister, gehoord de raad van toezicht, voor:
a. het oprichten van dan wel deelnemen in een rechtspersoon**;**
b. het aangaan van overeenkomsten waarbij de Kamer zich verbindt tot zekerheidstelling met inbegrip van zekerheidstelling voor schulden van derden of waarbij zij zich als borg of hoofdelijk medeschuldenaar verbindt of zich voor een derde sterk maakt;
c. het investeren in infrastructurele voorzieningen ten behoeve van of mede ten behoeve van anderen dan de Kamer zelf;
d. het vormen van andere fondsen en reserveringen dan de egalisatiereserve, bedoeld in artikel 33 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.
2. Onze Minister kan aan de instemming voorschriften en beperkingen verbinden.

HOOFDSTUK 11. INFORMATIEVOORZIENING, STURING EN TOEZICHT

Artikel 54

De verplichting, bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen, geldt ook ten aanzien van rechtspersonen van wie de meerderheid van de aandelen of de stemrechten in de algemene vergadering direct of indirect in handen is van de Kamer of van wie de meerderheid van de bestuurders of de commissarissen direct of indirect door de Kamer wordt benoemd.

Artikel 55

1. De Kamer stelt, gehoord de raad van toezicht, een gedragscode op ter bevordering van de integriteit van het gedrag van de leden van de Kamer en de werkwijze van de Kamer.
2. Het besluit tot vaststelling van de gedragscode behoeft de goedkeuring van Onze Minister.
3. De goedkeuring kan worden onthouden wegens strijd met het recht of het algemeen belang.

HOOFDSTUK 12. WIJZIGINGEN IN ANDERE WETTEN

Artikel 56

1. In artikel 4 van bijlage 2 van de **Algemene wet bestuursrecht** wordt de zinsnede "een kamer als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997" gewijzigd in: de Kamer van Koophandel, genoemd in artikel 2 van de Wet op de Kamer van Koophandel.
2. Indien het bij geleidende brief van 3 november 2010 ingediende voorstel van wet van de leden Koşer Kaya en Van Hijum tot wijziging van de Ambtenarenwet en enige andere wetten in verband met het in overeenstemming brengen van de rechtspositie van ambtenaren met die van werknemers met een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht (**Wet normalisering rechtspositie ambtenaren**) (32550), tot wet is of wordt verheven en die wet later in werking treedt dan het eerste lid van dit artikel, wordt in artikel VIIIb, onder C, van die wet de zinsnede "een kamer als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997" vervangen door: de Kamer van Koophandel, genoemd in artikel 2 van de Wet op de Kamer van Koophandel.

Artikel 57

Boek 2 van het **Burgerlijk Wetboek** wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 19, eerste lid, onderdeel e, derde en vierde lid, vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

B. Artikel 19a wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste en het tweede lid vervalt de zinsnede "en Fabrieken, waar de rechtspersoon is ingeschreven,".
2. Onder verlettering van het eerste lid, onderdeel b, c, en d, tot onderdeel a, b en c, vervalt onderdeel a.
3. In het tweede lid wordt de zinsnede "genoemd in het lid 1 onder b" vervangen door: genoemd in het eerste lid, onder a.
4. In het derde lid wordt de zinsnede "Als de omstandigheid, bedoeld in lid 1, onder b zich voordoet" vervangen door: Als de omstandigheid, bedoeld in het eerste lid, onder a, zich voordoet.

C. In artikel 22a, derde lid, wordt de zinsnede "in het register waarin de rechtspersoon is ingeschreven" vervangen door: in het handelsregister.

D. In artikel 61, onderdeel d, vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

E. In artikel 74, eerste lid, vervalt de zinsnede "en Fabrieken, in wier handelsregister de vennootschap is ingeschreven,".

F. Artikel 77 vervalt.

G. In artikel 154, zevende lid, vervalt de zinsnede "waar de vennootschap is ingeschreven".

H. In artikel 185, eerste lid, vervalt de zinsnede "en Fabrieken, in wier handelsregister de vennootschap is ingeschreven,".

I. Artikel 188 vervalt.

J. In artikel 264, zevende lid, vervalt de zinsnede "waar de vennootschap is ingeschreven".

K. Artikel 318, derde lid, komt te luiden:

3. De verkrijgende rechtspersoon doet de fusie binnen acht dagen na het verlijden inschrijven in het handelsregister. Daarbij wordt een afschrift van de akte van fusie met de notariële verklaring aan de voet daarvan ten kantore van dat register neergelegd.

L. Artikel 323 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het derde lid wordt de zinsnede "de openbare registers van de woonplaatsen van de gefuseerde rechtspersonen" vervangen door: het handelsregister.
2. In het zesde lid vervalt de zinsnede "waarin de fusie ingevolge artikel 318 lid 3 moet zijn ingeschreven".
3. In het zevende lid wordt "de registers" vervangen door: het handelsregister.

M. In 334n, derde lid, vervalt de zinsnede ", al naar gelang elks inschrijfplicht".

N. In artikel 334u, zesde lid, vervalt de zinsnede "waarin de splitsing ingevolge artikel 334n lid 3 moet zijn ingeschreven".

O. In artikel 358 vervalt de zinsnede ", waar de rechtspersoon of vennootschap is ingeschreven,".

P. In artikel 394 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid vervalt de zinsnede "en Fabrieken die overeenkomstig artikel 18, zesde en zevende lid, van de Handelsregisterwet 2007 bevoegd is tot inschrijving".
2. In het zesde lid vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

Q. Artikel 403, onderdeel g, komt te luiden:
g. de verklaringen, bedoeld in de onderdelen b en f zijn neergelegd ten kantore van het handelsregister alsmede, telkens binnen zes maanden na de balansdatum of binnen een maand na een geoorloofde latere openbaarmaking, de stukken of vertalingen, genoemd in de onderdelen d en e.

R. In artikel 404, derde lid, onderdeel b, vervalt de zinsnede "waar de rechtspersoon is ingeschreven".

S. Artikel 408, eerste lid, onderdeel e, komt te luiden:
e. telkens binnen zes maanden na de balansdatum of binnen een maand na een geoorloofde latere openbaarmaking ten kantore van het handelsregister de in onderdeel d genoemde stukken of vertalingen zijn neergelegd.

T. In artikel 453 vervalt de zinsnede "van de plaats, waar de rechtspersoon, vennootschap of instelling volgens haar statuten haar zetel heeft,".

Artikel 58

In artikel 234, eerste lid, van **Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek** vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

Artikel 59

In artikel 91, zeventiende lid, van de **Comptabiliteitswet 2001** wordt de zinsnede "waterschappen, openbare lichamen voor beroep en bedrijf en Kamers van Koophandel en Fabrieken" vervangen door: waterschappen en openbare lichamen voor beroep en bedrijf.

Artikel 60

De **Handelsregisterwet 2007** wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1, onderdeel i, komt te luiden:
i. Kamer: de Kamer van Koophandel, genoemd in artikel 2 van de Wet op de Kamer van Koophandel;

B. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid wordt "de kamers" vervangen door: de Kamer.
2. In het tweede lid wordt de zinsnede "zijn de kamers" vervangen door: is de Kamer.
3. In het derde lid wordt de zinsnede "De kamers kunnen" vervangen door: De Kamer kan.
4. Het vierde lid vervalt.

C. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het tweede lid wordt de zinsnede "De kamers dragen in onderling overleg zorg voor" vervangen door: De Kamer draagt zorg voor.
2. Het derde en het vierde lid vervallen.

D. In de volgende artikelen wordt "een kamer" telkens vervangen door "de Kamer":
a. artikel 9, onderdeel a;
b. artikel 10, derde lid, onderdeel a;
c. artikel 11 eerste lid, onderdeel a;
d. artikel 12, onderdeel a;
e. artikel 13, onderdeel a;

f. artikel 14, eerste lid, onderdeel a;
g. artikel 19, eerste en derde lid;
h. artikel 22, vierde lid;
i. artikel 32, eerste en tweede lid;
j. artikel 38, eerste lid;
k. artikel 57, tweede lid.

E. Onder vernummering van het achtste lid tot zesde lid, vervallen artikel 18, zesde en zevende lid.

F. In artikel 20, derde lid, wordt de zinsnede "voor zover een kamer bevoegd is tot het wijzigen van gegevens, zodra de kamer de desbetreffende wijziging heeft ingeschreven" vervangen door: voor zover de Kamer bevoegd is tot het wijzigen van gegevens, zodra de Kamer de desbetreffende wijziging heeft ingeschreven.

G. In artikel 22, eerste en tweede lid, wordt "Een kamer" vervangen door: De Kamer.

H. In artikel 24, eerste lid, wordt de zinsnede " dan dragen de kamers er zorg voor" vervangen door: dan draagt de Kamer er zorg voor.

I. In artikel 26 wordt de zinsnede "De kamers dragen zorg voor" vervangen door: De Kamer draagt zorg voor.

J. Artikel 34 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid wordt de zinsnede "tekent de kamer in welker gebied de onderneming of rechtspersoon is gevestigd of in welker gebied de onderneming of rechtspersoon haar hoofdvestiging heeft, binnen een bij ministeriële regeling vastgestelde termijn aan dat het gegeven in onderzoek is, tenzij de kamer binnen deze termijn beslist over de wijziging van dat gegeven" vervangen door: tekent de Kamer binnen een bij ministeriële regeling vastgestelde termijn aan dat het gegeven in onderzoek is, tenzij de Kamer binnen deze termijn beslist over de wijziging van dat gegeven.
2. In het tweede en het derde lid wordt "de kamer" vervangen door: de Kamer.
3. In het vierde lid wordt "De kamer" vervangen door: De Kamer.

K. In artikel 36, eerste en tweede lid, wordt "de kamer", vervangen door: de Kamer.

L. In artikel 40 wordt de zinsnede "Een kamer treft na overleg met de andere kamers maatregelen" vervangen door: De Kamer treft maatregelen.

M. Artikel 41 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid wordt de zinsnede "De kamers laten in onderling overleg" vervangen door: De Kamer laat.
2. In het derde lid wordt de zin "De kamers zenden aan Onze Minister een afschrift van de controleresultaten en maken deze controleresultaten openbaar." vervangen door: De Kamer zendt aan Onze Minister een afschrift van de controleresultaten en maakt deze controleresultaten openbaar.
3. In het vierde lid wordt de zinsnede "laten de kamers" vervangen door: laat de Kamer.

4. In het vijfde lid wordt "Een kamer" vervangen door: De Kamer.

N. In artikel 41a, eerste lid, wordt de zinsnede "De kamers stellen gezamenlijk een protocol op" vervangen door: De Kamer stelt een protocol op.

O. In artikel 48 wordt de zinsnede "Een kamer draagt na overleg met de andere kamers zorg voor" vervangen door: De Kamer draagt zorg voor.

P. Artikel 49 vervalt.

Artikel 61

In artikel 6a, eerste en tweede lid, van de **Handelsnaamwet** vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

Artikel 62

Artikel 11 van de **Uitvoeringswet EGTS-verordening** wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede "een kamer van koophandel" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

2. In het tweede lid wordt de zinsnede "de in het eerste lid bedoelde kamer" vervangen door: de Kamer.

Artikel 63

Artikel 14, derde lid, van de **Waterschapswet** komt te luiden:

1. De vertegenwoordigers van de categorie van belanghebbenden, bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel d, worden benoemd door de Kamer van Koophandel.

Artikel 64

In artikel 30, tweede lid, onderdeel d, van de **Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur** vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

Artikel 65

In artikel 426, tweede lid, van het **Wetboek van Koophandel** wordt de zinsnede "de voorzitter van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Rotterdam" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

Artikel 66

In artikel 45, eerste lid, onderdeel f, van de **Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen** wordt "de Kamers van Koophandel" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

Artikel 67

In artikel 45, eerste lid, onderdeel f, van de **Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers** wordt "de Kamers van Koophandel" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

Artikel 68

In artikel 32, tweede lid, van de **Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens** wordt "de Kamers van Koophandel" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

Artikel 69

In artikel 2 van de **Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen** vervalt het tweede lid alsmede de aanduiding "1." voor het eerste lid.

Artikel 70

Artikel 7b van de **Wet op de kansspelen** wijzigt als volgt:

1. In het eerste en het vijfde lid vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

2. Onder vernummering van het vierde, vijfde, zesde en zevende lid tot derde, vierde, vijfde en zesde lid, vervalt het derde lid.

Artikel 71

In artikel 3, tweede lid, van de **Wet privatisering FVP** vervalt de zinsnede "van de plaats waar zij volgens haar statuten haar zetel heeft".

Artikel 72

In artikel 54, eerste lid, onderdeel f, van de **Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen** wordt "de Kamers van Koophandel" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

Artikel 73

Artikel 33, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, van de **Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme** komt te luiden:

1° de rechtsvorm, de statutaire naam, de handelsnaam, het adres met huisnummer, de postcode, de plaats van vestiging, het land van statutaire zetel en, indien de rechtspersoon bij de Kamer van Koophandel is geregistreerd, het registratienummer bij de Kamer van Koophandel en de wijze waarop de identiteit is geverifieerd;

Artikel 74

In de opsomming van de bijlage bij de **Wet toezicht accountantsorganisaties** vervalt "artikel 48 van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997;".

Artikel 75

In artikel 7, tweede lid, onderdeel c, van de **Wet toezicht trustkantoren** vervalt de zinsnede "en Fabrieken".

Artikel 76

In artikel 64, eerste lid, onderdeel f, van de **Wet werk en bijstand**, wordt "de Kamers van Koophandel" vervangen door: de Kamer van Koophandel.

Artikel 77

In artikel 70g, eerste lid, van de **Woningwet** vervalt de zinsnede "en Fabrieken binnen welker gebied de toegelaten instelling gevestigd is".

HOOFDSTUK 13. FUSIEBEPALINGEN

§ 1. Beëindiging bestaande rechtspersonen

Artikel 78

De vereniging Kamer van Koophandel Nederland is ontbonden en houdt op te bestaan.

Artikel 79

De stichting Syntens is ontbonden en houdt op te bestaan.

Artikel 80

1. Binnen acht dagen na inwerkingtreding van artikel 2 zorgt de Kamer voor doorhaling van de inschrijving van de kamers van koophandel en fabrieken in het handelsregister.
2. Binnen acht dagen na inwerkingtreding van artikel 78 of 79 zorgt de Kamer voor doorhaling van de inschrijving van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland onderscheidenlijk de inschrijving van de stichting Syntens in het handelsregister.

§ 2. Overgang personeel

Artikel 81

1. Op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 2 van deze wet zijn de personeelsleden van de kamers van koophandel en fabrieken van rechtswege ontslagen en aangesteld in dienst van de Kamer.

2. De rechtspositie met inbegrip van aanspraken op pensioen van de personeelsleden die op grond van het eerste lid zijn aangesteld in dienst van de Kamer en direct voor die aanstelling in dienst waren bij een kamer van koophandel en fabrieken is in totaliteit ten minste gelijkwaardig aan die welke voor elk van hen gold bij de desbetreffende kamer.

3. Bij toepassing van het tweede lid worden personeelsleden die op grond van een tijdelijk dienstverband werkzaam zijn bij de kamers van koophandel en fabrieken aangesteld in dienst van de Kamer voor de resterende duur van dat dienstverband.

Artikel 82

1. Op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 78 van deze wet zijn de personeelsleden van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland van rechtswege ontslagen en aangesteld in dienst van de Kamer.

2. Artikel 81, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 83

1. Op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 79 van deze wet zijn de personeelsleden van de stichting Syntens van rechtswege ontslagen en aangesteld in dienst van de Kamer.

2. Artikel 81, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

§ 3. Overgang rechten en verplichtingen

Artikel 84

1. De vermogensbestanddelen van de Kamers van koophandel en fabrieken, van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland en van de stichting Syntens gaan op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 2, artikel 78 onderscheidenlijk artikel 79 van deze wet onder algemene titel over op de Kamer.

2. Ingeval krachtens het eerste lid registergoederen overgaan, doet de Kamer de overgang van die registergoederen onverwijld inschrijven in de openbare registers, bedoeld in afdeling 2 van titel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 24, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.

3. Ter zake van de overgang van vermogensbestanddelen blijft heffing van overdrachtsbelasting achterwege.

Artikel 85

1. Alle rechten en verplichtingen van de kamers van koophandel en fabrieken, van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland en van stichting Syntens, van welke aard ook, gaan op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 2, artikel 78 onderscheidenlijk artikel 79 van deze wet, over op de Kamer.

2. Aanvragen en bezwaarschriften, ingediend bij een kamer van koophandel en fabrieken, worden na inwerkingtreding van deze wet aangemerkt als aanvragen en bezwaarschriften, ingediend bij de Kamer. De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing op het doen van opgaven als bedoeld in de Handelsregisterwet 2007.

3. Een besluit dat door een kamer van koophandel en fabrieken is genomen, geldt als een besluit van de Kamer.

4. In wettelijke procedures en rechtsgedingen, waarbij een kamer van koophandel en fabrieken, de vereniging Kamer van Koophandel Nederland of stichting Syntens is betrokken, treedt op het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 2, artikel 78 en artikel 79 van deze wet de Kamer in de plaats van die kamer van koophandel en fabrieken, van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland respectievelijk van stichting Syntens.

5. Op bezwaarschriften en wettelijke procedures en rechtsgedingen als bedoeld in het tweede en vierde lid is het recht van toepassing zoals dat gold voorafgaand aan het toepasselijke tijdstip van inwerkingtreding, bedoeld in het vierde lid.

6. Termijnen die voor inwerkingtreding van deze wet zijn aangevangen voor het aanhangig maken van wettelijke procedures en rechtsgedingen waarbij een kamer van koophandel en fabrieken, de vereniging Kamers van Koophandel Nederland of stichting Syntens is betrokken, staan open gedurende het resterende deel van die termijnen.

7. In zaken waarin voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet aan de Nationale ombudsman is verzocht een onderzoek te doen dan wel de Nationale ombudsman een onderzoek heeft ingesteld naar een gedraging die kan worden toegerekend aan een kamer van koophandel en fabrieken, treedt de Kamer op dat tijdstip als bestuursorgaan in de zin van de Wet Nationale ombudsman in de plaats van die kamer van koophandel en fabrieken.

Artikel 86

Archiefbescheiden van de kamers van koophandel en fabrieken, van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland en van stichting Syntens worden overgedragen aan de Kamer, voor zover zij niet overeenkomstig de Archiefwet 1995 zijn overgebracht naar een archiefbewaarplaats.

HOOFDSTUK 14. OVERGANGSRECHT

Artikel 87

1. In afwijking van artikel 7 en artikel 10 benoemt Onze Minister voor de eerste maal de leden van de Kamer en de leden van de raad van toezicht ambtshalve, gehoord de naar zijn oordeel algemeen erkende centrale algemene werkgeversorganisaties en de naar zijn oordeel algemeen erkende centrale algemene werknemersorganisaties. Gehoord voor inwerkingtreding van deze wet geldt als gehoord in de zin van de eerste volzin.

2. In afwijking van artikel 12 worden de leden van de raad van toezicht voor de eerste maal voor een periode van vijf jaar benoemd.

3. De leden van de centrale adviesraad en de leden van de regionale raden worden binnen een jaar na inwerkingtreding van deze wet benoemd. Zo lang de leden niet zijn benoemd vinden voorschriften van deze wet die strekken tot advies of betrokkenheid van de centrale adviesraad of een regionale raad in zoverre geen toepassing.

Artikel 88

1. Artikel 18, eerste lid, eerste volzin, en artikel 34, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen vinden ten aanzien van de Kamer voor de eerste maal toepassing in het jaar volgend op het jaar waarin artikel 2 van deze wet in werking treedt.

2. Indien artikel 2, artikel 78 onderscheidenlijk artikel 79 in werking treedt op 1 januari van enig jaar, stelt de Kamer voor 15 maart van dat jaar het jaarverslag over het voorafgaande jaar van de desbetreffende voormalige organisatie of organisaties op. Het jaarverslag wordt opgesteld in overeenstemming met de voor de desbetreffende voormalige organisatie geldende voorschriften voor de jaarverslaglegging.

3. Indien artikel 2, artikel 78 onderscheidenlijk artikel 79 op een ander tijdstip dan 1 januari van enig jaar in werking treedt, stelt de Kamer voor 15 maart van het jaar volgend op die inwerkingtreding een verslag op van de taakuitoefening en het gevoerde beleid door de desbetreffende voormalige organisatie in de periode tot inwerkingtreding van het desbetreffende artikel. Het verslag wordt zoveel mogelijk gedaan in overeenstemming met de in die periode voor die organisatie geldende voorschriften voor de jaarverslaglegging.

4. Het tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op de jaarrekening dan wel op het afleggen van rekening en verantwoording van het financieel beheer en van de geleverde prestaties door de desbetreffende voormalige organisatie in de periode tot aan inwerkingtreding van het desbetreffende artikel. Rekening en verantwoording worden zoveel mogelijk afgelegd in overeenstemming met de in die periode voor die organisatie geldende voorschriften voor de jaarrekening.

5. De Kamer doet voor 15 maart van het jaar volgend op het jaar waarin artikel 2 in werking treedt verslag van de taakuitoefening en het gevoerde beleid door de Kamer in de periode tussen inwerkingtreding van artikel 2 en het einde van dat jaar. Artikel 18, tweede lid, en artikel 19, derde lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen zijn van overeenkomstige toepassing.

6. De Kamer legt voor 15 maart van het jaar volgend op het jaar waarin artikel 2 in werking treedt rekening en verantwoording af van het financieel beheer en van de geleverde prestaties door de Kamer in de periode tussen inwerkingtreding van artikel 2 en het einde van dat jaar. Artikel 34, tweede en derde lid en artikel 35 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 89

In afwijking van artikel 26 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen stelt de Kamer de begroting voor de rest van het jaar waarin deze wet in werking treedt zo spoedig mogelijk vast en zendt deze zo spoedig mogelijk aan Onze Minister. Tot de begroting op de voet van artikel 29, eerste lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen door Onze Minister is goedgekeurd, is de Kamer gerechtigd uitgaven te doen tot ten hoogste een door Onze Minister vastgesteld bedrag.

Artikel 90

In afwijking van artikel 41, eerste lid, van de Handelsregisterwet 2007 vindt de eerste keer dat de Kamer op grond van dat artikellid een controle door een accountant laat plaatsvinden binnen drie jaren na inwerkingtreding van deze wet plaats onder aftrek van de periode die is gelegen tussen de laatste accountantscontrole die de kamers hebben laten uitvoeren en het tijdstip van intrekking van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997.

Artikel 91

Na de inwerkingtreding van deze wet berust de Aanwijzingsregeling vestiging in de EU 2007 op artikel 37, tweede lid, van deze wet.

Artikel 92

Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de gevolgen van de inwerkingtreding van deze wet voor zover een goede overgang naar de Kamer dit vordert. Deze regels gelden uiterlijk tot en met 31 december van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin zij in werking zijn getreden.

http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk11/Artikel61/geldigheidsdatum_09-06-2011/informatiehttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk11/Artikel61/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk11/Artikel61/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

HOOFDSTUK 15. SLOTBEPALINGEN

Artikel 93

De Wet op de Kamers van koophandel en fabrieken 1997 wordt ingetrokken.

Artikel 94

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende hoofdstukken, artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Artikel 95

Deze wet wordt aangehaald als: Wet op de Kamer van Koophandel.

http://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk12/Artikel66/geldigheidsdatum_09-06-2011/informatiehttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk12/Artikel66/geldigheidsdatum_09-06-2011/afdrukken_optieshttp://wetten.overheid.nl/BWBR0009276/Hoofdstuk12/Artikel66/geldigheidsdatum_09-06-2011/opslaan

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie,

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksaangelegenheden,

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

De Kamer van Koophandel richt zich op het stimuleren van economische ontwikkeling door middel van het informeren en ondersteunen op het gebied van ondernemen en innovatie. De doelgroep bestaat uit personen die een onderneming drijven of overwegen een onderneming op te richten. Hiertoe is aan de organisatie bij wet een aantal taken toegekend. De Kamer van Koophandel vormt daarbij een schakel tussen de ondernemer en de overheid en wordt dan ook beschouwd als een belangrijke organisatie bij de uitvoering van het ondernemerschaps- en innovatiebeleid.

Doel en aanleiding van het wetsvoorstel

Het is gewenst de huidige informatie-, voorlichtings- en ondersteuningsinfrastructuur op het gebied van (internationaal) ondernemerschap en innovatie grondig te moderniseren en te stroomlijnen. Hierbij is het doel versnippering van het bestaande aanbod van publieke dienstverlening voor ondernemers tegen te gaan, de behoeftes en wensen van ondernemers (inclusief zelfstandigen zonder personeel) meer centraal te stellen en beter aan te sluiten bij de mogelijkheden die digitalisering biedt. In het Regeerakkoord 'Vrijheid en Verantwoordelijkheid' is dan ook vastgelegd dat ondernemers voor al hun overheidszaken terecht zullen kunnen bij één loket, een 'Ondernemersplein'.

De Kamer van Koophandel speelt een belangrijke rol bij deze moderniserings- en stroomlijningsoperatie. Enerzijds omdat deze organisatie een centrale positie zal innemen bij het nieuwe dienstverleningsconcept ondernemerspleinen. Anderzijds omdat het nodig is om ook de Kamers van Koophandel zélf te moderniseren en te stroomlijnen. Want hoewel er veel waardering is voor de taken die de Kamers landelijk én regionaal verrichten, is er ook kritiek op de wijze waarop de huidige twaalf Kamers van Koophandel die taken soms invullen. Het takenpakket van de Kamers is in de loop der jaren behoorlijk uitgebreid en de scheidslijn wat de Kamers vanuit hun publieke taak doen en wat aan andere publieke partijen en marktpartijen en ondernemersorganisaties is, is niet in alle gevallen meer voldoende scherp.

De huidige twaalf Kamers van Koophandel, de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland en de Stichting Syntens, de organisatie voor innovatiestimulering in het MKB worden samengevoegd tot één centraal bestuurde organisatie met de status van zelfstandig bestuursorgaan (ZBO). Net zoals andere publieke organisaties zal de Kamer van Koophandel de komende jaren worden geconfronteerd met een stevige financiële taakstelling die de noodzaak van de herijkingsoperatie nog eens onderstreept.

De belangrijke doelen van deze herijkingsoperatie van de Kamer van Koophandel zijn dan ook:

- De realisatie van het dienstverleningsconcept ondernemerspleinen
- Een verdergaande digitalisering van de dienstverlening
- Heroriëntatie op het takenpakket ('back to basics'), waarbij de wensen van de ondernemers centraal staan, gecombineerd met een duidelijke financiële taakstelling voor de komende jaren
- Een heldere taakverdeling tussen wat de Kamer van Koophandel doet (eerstelijns activiteiten) en de markt (tweedelijns), waarbij de Kamer geen activiteiten verricht die leiden tot ongewenste mededinging met de markt
- De regionale taak zal vraaggestuurd vanuit ondernemersperspectief worden vormgegeven, waarbij de Kamer een faciliterende rol vervult. Het voeren van een (regionale) lobby past hier niet bij
- Vereenvoudiging en verzakelijking van de governance

Een en ander is nader uitgewerkt in de brief van de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie die op 13 oktober 2011 aan de Tweede Kamer is toegezonden (Kamerstukken II, 2011-2012, 32004, nr. 3). Met deze brief is de Tweede Kamer geïnformeerd over de plannen ten aanzien van de vormgeving van de ondernemerspleinen en de rol van de Kamers van Koophandel en Syntens daarbij. Tevens vormt de brief de beleidsreactie op de recente wetsevaluatie. Bij de Kamerbehandeling bleek dat deze beleidsvoornemens op brede steun van de Tweede Kamer konden rekenen.

Evaluatie wetswijziging 2007

In mei 2010 is de evaluatie van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997 aan de Eerste en Tweede Kamer verzonden (Kamerstukken II, 2009-2010, 32004, nr. 2). Uit deze evaluatie blijkt dat de wetswijziging van 2007 op zich het beoogde effect heeft gehad: de Kamers zijn meer gaan samenwerken en de uitvoering van de landelijke taken is uniformer geworden. De Kamers hebben daarnaast doeltreffend gefunctioneerd in de zin dat zij hebben uitgevoerd wat zij van plan waren. Tegelijkertijd is een aantal knelpunten gesignaleerd, waarvan de huidige financieringssystematiek en de governance binnen het samenwerkingsverband Kamer van Koophandel Nederland het meest in het oog springen. De evaluator kwalificeert de huidige financieringssystematiek als 'onhoudbaar' en de governance als 'onnodig complex ingericht'. Het oplossen van deze knelpunten vergt een herziening van het wettelijk kader.

Ondernemerspleinen

De ondernemer zal op de ondernemerspleinen terecht kunnen voor (eerstelijns) informatie, ondersteuning en advies over ondernemen en innoveren. De ondernemerspleinen worden voor hem op deze terreinen dé toegang tot de overheid. Op termijn zullen ook transacties met de overheid (bijvoorbeeld subsidies en vergunningen) ten minste digitaal via de ondernemerspleinen worden ontsloten. Essentieel daarbij is een verregaande digitalisering van de dienstverlening, zodat de ondernemer op het digitale ondernemersplein straks 24 uur per dag, 7 dagen in de week terecht kan. De ondernemerspleinen betekenen voor ondernemers dus duidelijkheid, tijdwinst en een verlaging van de (transactie)kosten. En voor de overheid betekent het een efficiënte en effectieve toegang tot de ondernemers. Het uitgangspunt is dus dat -waar mogelijk- de dienstverlening digitaal zal plaatsvinden. Hiertoe zal een digitaal ondernemersplein worden opgericht. De Kamer van Koophandel zal met kanaalsturing de ondernemer zoveel mogelijk stimuleren tot gebruik van

het digitale kanaal. Vanzelfsprekend met aandacht voor ondernemers met beperkte digitale vaardigheden. Voor een aantal diensten en borging van regionale aanwezigheid zal een fysiek netwerk van ondernemerspleinen met een adequate regionale spreiding noodzakelijk zijn. Ondernemers geven aan hieraan daadwerkelijk behoefte te hebben. Deze fysieke ondernemerspleinen zullen worden ingesteld en worden beheerd door de Kamer van Koophandel.

Organisatorische consequenties

Om deze ambities waar te maken worden de huidige twaalf Kamers van Koophandel (ZBO's), de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland en de Stichting Syntens, de organisatie voor innovatiestimulering in het MKB, samengevoegd tot één centraal bestuurde organisatie met de status van zelfstandig bestuursorgaan (ZBO). Voor wat betreft de dienstverlening aan ondernemers zal hierbij maximaal worden samengewerkt met AgentschapNL en het daaronder ressorterende Antwoord voor Bedrijven. Zodra de basisstructuur er staat zal gekeken worden naar de relatie tot en aansluiting met andere op ondernemers gerichte organisaties, zowel op rijksniveau (bijvoorbeeld Belastingdienst, Werkpleinen) als in de regio (bijvoorbeeld provinciale en gemeentelijke ondernemersloketten), steeds vanuit het belang van de ondernemer bezien. Dit betreft zowel het digitale ondernemersplein als de fysieke ondernemerspleinen. Inzet en verwachting hierbij is dat de basisstructuur een wenkend perspectief zal vormen voor andere organisaties om in enige vorm aan te sluiten. Het gaat hier in eerste instantie om publieke organisaties.

Financiering

Als onderdeel van de moderniseringsoperatie wordt ook de wijze van financiering herzien. De Kamers van Koophandel worden op dit moment gefinancierd door wettelijke heffingen van inschrijfplichtigen en door inkomsten uit producten en diensten. Syntens wordt gefinancierd door subsidies van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en andere overheidsorganisaties waaronder de Europese Unie. Per 2013 worden de heffingen, die worden opgelegd op grond van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997 en de Handelsregisterwet 2007, afgeschaft en vervangen door begrotingsfinanciering ten laste van de begroting van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Een en ander gaat gepaard met het doorvoeren van een financiële taakstelling en het introduceren van outputsturing, zowel binnen de Kamer als in de relatie tussen de Kamer en het Ministerie.

Genoemde wijzigingen in taken, organisatie en financiering van de Kamer van Koophandel maken een nieuwe wet noodzakelijk.

Deze memorie van toelichting wordt uitgebracht mede namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

2. Taken

Algemeen

De huidige wettelijke taken van de Kamers van Koophandel, te weten de registertaak, voorlichting en de regiotaak, blijven nodig vanuit het publieke belang en blijven in de nieuwe opzet bestaan. Met dit wetsvoorstel wordt een tweetal nieuwe taken toegevoegd: innovatiestimulering en het beheer van de ondernemerspleinen. Innovatiestimulering hangt samen met het onderbrengen van de dienstverlening van Syntens binnen de nieuwe organisatie. Het beheer van de ondernemerspleinen hangt samen met de verantwoordelijkheid voor het dienstverleningsconcept ondernemerspleinen en het doen aansluiten van andere publieke en op termijn ook private partijen daarbij.
Het feit dat de Kamer van Koophandel meer taken toegewezen krijgt betekent niet dat de organisatie meer activiteiten gaat doen. Op onderliggend activiteitenniveau zal een grondige herbezinning plaatsvinden ('back to basics') op basis van een door de Kamer te ontwikkelen toetsingskader. Het belang en de wensen van ondernemers staan hierbij voorop. Ondernemers krijgen daarbij via de centrale adviesraad en de regionale raden direct invloed op het producten- en dienstenpakket van de nieuwe organisatie.
De wettelijke taken zijn zo geformuleerd dat de organisatie in staat is om flexibel te reageren op veranderingen in het ondernemersklimaat. De onder die taken uitgevoerde activiteiten (beschreven in het jaarlijkse activiteitenplan) zijn concreet en komen binnen landelijk gestelde kaders in nauw overleg met ondernemers tot stand. Bij algemene maatregel van bestuur bestaat de mogelijkheid nadere regels te stellen over de wettelijke taken.

Beheer ondernemerspleinen

De totstandkoming van ondernemerspleinen is gewenst omdat sprake is van systeemfalen: te weinig samenwerking tussen verschillende publieke en private partijen waardoor versnippering en voor ondernemers een suboptimale ondersteuning ontstaat. Zeker waar het gaat om een verbetering van de samenwerking tussen publieke partijen is overheidsinterventie gerechtvaardigd. Aansluiting van private partijen is vanzelfsprekend alleen aan de orde wanneer dat in het belang is van ondernemers en geen afbreuk doet aan het objectieve karakter van het ondernemersplein.

De Kamer van Koophandel wordt de beheerder en regisseur van de fysieke ondernemerspleinen. In dit kader ontsluit de organisatie -naast de eigen producten en diensten- producten en diensten van (toekomstige) partners op het ondernemersplein. Daarbij kan gedacht worden aan publieke, maar op termijn ook aan private dienstverleners. Doel is stroomlijning en bundeling van dienstverlening richting ondernemers. Voor de Kamer zal het accent hierbij liggen op het voeren van regie en het verlenen van facilitaire diensten. Het dienstverleningsconcept zal binnen door de Kamer zelf te stellen centrale kaders worden doorontwikkeld, waarbij ruimte blijft bestaan voor flexibiliteit en regionaal maatwerk.

Ontwikkelingen op het gebied van de elektronische overheid gaan snel en zijn divers. Ook het digitale ondernemersplein is onderdeel van die ontwikkelingen. Om aan uiteenlopende initiatieven op het gebied van de elektronische overheid meer onderlinge samenhang te bieden ook voor ondernemers, is het noodzakelijk dat de Minister daaraan invulling kan geven op een manier die

afzonderlijke initiatieven overstijgt. Dit vereist, samen met de verantwoordelijkheden voortvloeiend uit de Dienstenwet, dat de Minister ook voor het digitale ondernemersplein een verantwoordelijkheid draagt. Het wetsvoorstel belegt die verantwoordelijkheid bij de Minister, waarbij de Kamer van Koophandel feitelijk het beheer en de doorontwikkeling van het digitaal ondernemersplein uitvoert.

Het digitaal ondernemersplein is een plek op internet waar de dienstverlening van de overheid integraal voor de ondernemer wordt ontsloten. Onder dienstverlening worden zowel informatie-uitwisseling als transacties en (digitale) interactie verstaan. Het Ondernemingsdossier is een voorbeeld van het laatste. Via het "no wrong door" principe komt de ondernemer altijd terecht bij de informatie en transacties die hij nodig heeft. Dat laat onverlet dat individuele overheidsorganisaties, zoals gemeenten, naast het digitale ondernemersplein hun eigen digitale dienstverlening kunnen aanbieden. Om dit ene plein te realiseren is het de bedoeling dat informatie en transactie van alle overheidsorganisaties via het digitaal ondernemersplein ontsloten kan worden. Het digitale ondernemersplein zal dan ook zo ontwikkeld worden (technisch, processen en aansturing) dat (technische) aansluiting voor overheidsorganisaties heel laagdrempelig is en soepel kan verlopen. Er zal een partnerraad gevormd worden waarin aanleverende (overheids)partijen overleggen met de Kamer over de ontwikkelingen en wijze van aansluiten. De partnerraad heeft een adviserende rol aan de Kamer. Daarnaast dient het eOverheidsbeleid als kader, zoals het gebruik bij de bouw van open source software, open standaarden die zijn opgenomen op de 'pas-toe-of-leg-uit lijst' van het College Standaardisatie en het gebruik van de eOverheidsbouwstenen zoals geformuleerd in het Nationaal Uitvoeringsprogramma dienstverlening en e-overheid (NUP) en de implementatieagenda voor het NUP, zoals eHerkenning.

Naast dat het digitaal plein één plek biedt waar de ondernemer op termijn alle informatie en transacties van de overheid kan vinden, biedt het digitale ondernemersplein ook toegang tot de informatie en dienstverlening van de Kamer van Koophandel. Ten slotte kan er ook op het digitaal ondernemersplein samengewerkt worden met publieke of private organisaties, binnen de daarvoor elders gestelde kaders.
De content van het digitale ondernemersplein moet 'open' zijn, dat wil zeggen makkelijk te hergebruiken op andere plekken. Dat geldt zowel voor informatie als voor transacties.
Het begrip digitaal ondernemersplein is in de wetstekst zelf met opzet open geformuleerd om tegemoet te komen aan de snelle ontwikkelingen die het digitale domein kenmerken. Op deze manier kan het digitale ondernemersplein meegroeien met de ontwikkelingen in de komende jaren.

Registertaak

De Kamers van Koophandel hebben sinds vele jaren onder meer tot taak het houden van het handelsregister, ieder voor het eigen werkgebied maar in nauwe samenwerking. Door de samenvoeging van de twaalf Kamers van Koophandel zal het register dus worden gehouden door één organisatie en aangestuurd door één landelijke raad van bestuur (de intern organisatorische aanduiding voor de leden van de Kamer gezamenlijk, zie nadere uitwerking in paragraaf 3). Het handelsregister is het basisregister van ondernemingen en rechtspersonen ten behoeve van het bedrijfsleven en alle overheden. Het handelsregister bevordert de rechtszekerheid in het economisch verkeer: een ondernemer of consument heeft zicht op wie zijn handelspartner is. Als onderdeel van het stelsel van basisregisters draagt het bij aan een efficiënte gegevenshuishouding van de overheid. Ook speelt het handelsregister meer en meer een rol in het bestrijden van vele

vormen van criminaliteit. De Handelsregisterwet 2007 en daarop gebaseerde lagere regelgeving bevatten het wettelijk fundament voor deze registratie.

Vanwege het grote belang voor het handelsverkeer zal deze taak door de Kamer van Koophandel worden gecontinueerd. Door verdergaande digitalisering en een centrale aansturing kunnen bij de uitvoering van deze taak in de komende jaren kostenbesparingen worden gerealiseerd.

Voorlichtingstaak

De Kamer van Koophandel informeert en ondersteunt individuele ondernemers. Vanuit haar voorlichtingstaak ontwikkelt en beheert de Kamer van Koophandel producten en diensten voor individuele personen die een onderneming drijven of overwegen een onderneming op te richten. Het doel hiervan is dat deze personen zich (op microniveau) zelf verder ontwikkelen, duurzaam vernieuwen en hun ondernemerschap versterken. Hiermee bevordert de Kamer van Koophandel – op macroniveau – de maatschappelijke en economische ontwikkeling op het gebied van ondernemen.

De voorlichtingstaak bestaat in essentie uit twee onderdelen: een algemene informatie- en doorverwijsfunctie en eerste lijns-advies en ondersteuning. Bij dit laatste gaat het om zowel qua tijd als inhoud beperkte (basis)adviesverlening, waarmee de individuele ondernemer in staat is om zelf verder te komen met ondernemen (zelfredzaamheidsprincipe). Dienstverlening wordt uitsluitend aangeboden als daar substantiële vraag naar is vanuit ondernemers. Uitgebreidere dienstverlening wordt overgelaten aan marktpartijen.

De Kamer van Koophandel biedt individuele personen en ondernemingen specifieke informatie en ondersteuning op relevante ondernemerschapsthema's en –vraagstukken. Het kan hierbij gaan om eerste lijns-informatie en -ondersteuning op een breed scala aan ondernemerschapsthema's en -vraagstukken. Hierbij kan worden gedacht aan thema's op het gebied van het starten van een onderneming, internationaal zakendoen, financiën en financiering, strategie, personele, fiscale en juridische zaken, maatschappelijk/duurzaam ondernemen en bedrijfsbeëindiging en –overdracht.

Deze informatie en ondersteuning kan plaatsvinden in diverse vormen, via diverse kanalen en op basis van diverse technologieën, waarbij voortdurend afwegingen moeten worden gemaakt op het vlak van doelmatigheid en doeltreffendheid. Zoals het digitaal aanbieden waar dat kan en het fysiek aanbieden waar dat moet. Of bijvoorbeeld het groepsgewijs aanbieden van informatie en ondersteuning waar dat mogelijk is en het individueel aanbieden waar dat nodig is. En bijvoorbeeld het zowel passief (desgevraagd) als actief (uit eigen beweging, met als doel bewustmaking of inspiratie) aanbieden van informatie en ondersteuning.
In bepaalde gevallen kan de ondernemer doeltreffender en doelmatiger verder worden geholpen door andere vormen van ondersteuning dan alleen het aanbieden van informatie. Bijvoorbeeld door het aanreiken van voorbeeldcases, standaardmodellen (zoals bij contracten) en (eenvoudige) reken- en tekstfuncties (als onderdeel van bijvoorbeeld een ondernemingsplan), tests (zoals een financiële fitheidstest, een juridische APK, een duurzaamheidscheck, een veiligheidstest) en een mogelijkheid om in contact te komen met andere ondernemers of specialisten op een bepaald bedrijfsvoeringsterrein. In dergelijke gevallen wordt de ondernemer in staat gesteld om zelf de algemene informatie toe te passen op de eigen situatie.

Gelet op de nog altijd bestaande marktimperfectie op het gebied van eerste lijns-voorlichting en advies voor met name de kleinere MKB-ondernemingen wordt deze taak door de Kamer van Koophandel gecontinueerd. Op onderliggend activiteitenniveau zal zoals gesteld een grondige herbezinning plaatsvinden waarbij steeds ook wordt meegenomen of een activiteit niet al in voldoende mate door private partijen wordt aangeboden.

Innovatiestimuleringstaak

Innovatie, de vernieuwing van producten, diensten en productieprocessen, is een belangrijke bron voor de welvaartsgroei van Nederland. Het verhoogt de productiviteit van Nederlandse bedrijven, verbetert de Nederlandse concurrentiepositie en draagt bij aan het oplossen van maatschappelijke vraagstukken. Nieuwe producten en diensten, nieuwe technologieën en werkwijzen zorgen bovendien voor vergroting van de export en de werkgelegenheid. Het is cruciaal voor de economische ontwikkeling van Nederland om het innovatievermogen van het bedrijfsleven verder te versterken door het aantal innoverende bedrijven te verhogen en de omzet die bedrijven uit nieuwe producten en diensten halen te vergroten. Veel ondernemers zijn zich echter (nog) niet bewust van het belang van innoveren of zijn door gebrek aan kennis niet in staat om de juiste stappen op dit pad zelfstandig te zetten. De overheid ziet het daarom als haar publieke taak ondernemers te ondersteunen bij het innoveren, omdat dit in de economische sfeer niet of onvoldoende zal gebeuren. Innovatiestimulering wordt toegevoegd aan de wettelijke taken van de Kamer en de activiteiten op het gebied van innovatiestimulering van Stichting Syntens worden geïntegreerd in de nieuwe organisatie.
De innovatiestimuleringstaak is erop gericht ondernemers bewust te maken van het belang van innovatie en ondernemers aan te zetten tot succesvol innoveren door hun innovatievermogen te vergroten. Dit doet de Kamer door ondernemers voor te lichten en te adviseren over innovatie en te ondersteunen en begeleiden bij de eerste stappen in het innovatieproces, zoals het ontwikkelen en toepassen van innovaties in het eigen bedrijf.
Concreet zal de Kamer voorlichting geven over technologische en innovatieve ontwikkelingen, de organisatie van het innovatieproces binnen het bedrijf en over de bijbehorende aspecten, zoals sociale innovatie. Deze voorlichting gebeurt op individueel niveau via de website, door middel van beantwoording van vragen en door het verstrekken van informatiemateriaal. Op collectief niveau, voor groepen van ondernemers, organiseert de kamer voorlichtingsbijeenkomsten en workshops over specifieke onderwerpen.
De Kamer biedt ondernemers behalve informatie en voorlichting over het innovatieproces ook individueel advies en ondersteuning. Daarbij gaat het altijd om advies en ondersteuning in de eerste lijn. Zo kan de kamer een ondernemer tips geven bij het opstellen van zijn innovatieplannen, kan de Kamer als klankbord fungeren voor de ondernemer tijdens het innovatieproces in het bedrijf of kan de Kamer de ondernemer ondersteunen in het zoekproces naar kennisinstellingen, ondernemers of andere organisaties waarmee in het innovatieproces samengewerkt kan worden (makel- en schakelrol). Deze ondersteuning stelt ondernemers in staat om verder te komen met innoveren. Zodra uitgebreidere ondersteuning of specialistische kennis gewenst is zal de Kamer de ondernemer doorverwijzen naar commerciële partijen die deze ondersteuning of kennis kunnen bieden. Om te waarborgen dat de Kamer geen ongewenste concurrentie met commerciële partijen aangaat wordt de individuele ondersteuning en begeleiding van ondernemers op het gebied van innovatie door de Kamer beperkt tot circa 16 uur per jaar per ondernemer, met een maximum van 48 uur in drie jaar.

De focus van de taken op het gebied van innovatiestimulering ligt op het MKB. De voorlichtingsactiviteiten en de informatiefunctie staan open voor alle sectoren van het bedrijfsleven. Specifieke activiteiten, die op initiatief van de Kamer ontwikkeld worden, zullen doorgaans gericht zijn op bepaalde doelgroepen (bijvoorbeeld segmenten uit het MKB in een bepaalde regio) of op bepaalde beleidsprioriteiten (bijvoorbeeld deelname aan Topsectoren of de InnovatiePrestatiecontracten uit de subsidieregeling Innoveren). Deze activiteiten moeten passen in het activiteitenplan van de Kamer.

Behalve ondersteuning aan ondernemers kan de Kamer ook lokale en regionale overheden ondersteunen bij het opzetten en uitvoeren van programma's voor het verbeteren van het innovatieklimaat en het innovatievermogen in de regio. Daarbij zal vaak sprake zijn van cofinanciering door deze lokale en regionale overheden.

Regiospecifieke activiteiten

De Kamer van Koophandel stelt regionale werkgebieden in. Per regionaal werkgebied is er een regionale raad die een regionaal activiteitenplan en een meerjarenprogramma opstelt met daarin de regionale prioriteiten. De Kamer vervult hierbij -ook richting de regionale raad- een faciliterende rol; het voeren van een (regionale) lobby past hier niet bij. Genoemde plannen en programma's hebben de status van een zwaarwegend advies voor de raad van bestuur en zijn in die zin leidend voor de wijze waarop de regiotaak wordt ingevuld. Een regionale raad moet slagvaardig kunnen opereren en is daarom van beperkte omvang (maximaal twaalf leden). De leden zijn verantwoordelijk voor het betrekken van andere relevante regionale spelers bij het opstellen van het activiteitenplan en meerjarenprogramma. Een belangrijke functie van de regionale raad is het creëren van regionaal draagvlak.
De regiospecifieke activiteiten in genoemd regionaal activiteitenplan kunnen enerzijds bestaan uit regiospecifieke voorlichtingsactiviteiten (complementair aan en in sterke wisselwerking met de landelijke voorlichtingstaak) en anderzijds uit regiospecifieke economische stimuleringsactiviteiten. Laatstgenoemde activiteiten richten zich op de stimulering van de economie c.q. het oplossen van knelpunten binnen het werkgebied. De Kamer van Koophandel kan als onderdeel hiervan incidenteel een subsidie van beperkte omvang verstrekken om economische ontwikkelingen via het bevorderen van onderzoeken, overleg- en samenwerkingsvormen aan te jagen en te stimuleren.

Binnen de nieuwe landelijk vastgestelde kaders (ook financieel) blijft er ruimte voor specifieke regionale activiteiten en maatwerk, zij het met minder geld, minder mensen en nadrukkelijker vraaggestuurd vanuit ondernemers. De Kamer speelt hierbij faciliterende rol. Daarbij wordt de regiotaak meer dan nu in wisselwerking met de nationale taken uitgevoerd.

Facultatieve taken en Wet markt en overheid

Naast bovengenoemde wettelijke taken heeft de Kamer de mogelijkheid tegen integrale kostprijstarieven facultatieve taken uit te voeren, voor zover deze passen binnen de in artikel 2 vermelde algemene doelstelling van de Kamer. Op deze activiteiten is het generieke kader van het nieuwe hoofdstuk 4B van de Mededingingswet (Wet aanpassing Mededingingswet ter invoering van gedragsregels voor de overheid, Stb. 2011, 162) van toepassing, beter bekend als 'Wet markt en overheid'. Dat hoofdstuk stelt een aantal gedragsregels verplicht om zo oneerlijke concurrentie door het direct en indirect optreden van overheden als onderneming te voorkomen. Gelet op het

feit dat de nieuwe organisatie zich dicht op de markt begeeft (ondernemers zijn de primaire doelgroep) is het van belang dat bij het uitvoeren van in het bijzonder deze facultatieve taken geen ongewenste mededinging met private organisaties ontstaat. Wanneer in het private domein bijvoorbeeld een activiteit in betekenende mate wordt aangeboden tegen vergelijkbare prijs/kwaliteit, ligt het voor de hand dat de Kamer die activiteit dan niet gaat aanbieden dan wel terugtreedt. De diensten van de Kamer zijn daarmee aanvullend op het aanbod dat op de markt verkrijgbaar is en niet concurrerend met, maar ondersteunend aan het bedrijfsleven.

Om ongewenste mededinging te voorkomen zijn – aanvullend aan de Wet markt en overheid - specifieke waarborgen in de governance aangebracht. In dit wetsvoorstel wordt geregeld dat de centrale adviesraad advies kan geven bij de keuze een facultatieve taak wel of niet uit te voeren. De centrale adviesraad adviseert daarbij of er sprake is van ongewenste marktwerking en baseert zich hierbij op een concurrentietoets. De raad van bestuur zal zelf voorzien in deze concurrentietoets.
De raad van toezicht krijgt wettelijk de opdracht mededingingsaspecten van het optreden van de Kamer nauwlettend in het oog te houden (artikel 28, vierde lid). Daarnaast wordt voorgesteld nog een belangrijke waarborg voor voldoende aandacht voor dit aspect in de wet op te nemen: ondernemers krijgen het recht te allen tijde een mededingingsklacht in te dienen bij de Kamer. Een klacht die aan de vereisten voldoet zal tijdig, ordelijk en transparant afgehandeld moeten worden. Het onderzoek dat de Kamer naar aanleiding van een klacht instelt betreft de vraag of de activiteit waarover wordt geklaagd leidt tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging. De procedure is geënt op de procedure die krachtens hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht in zijn algemeenheid al geldt voor de afhandeling van klachten bij bestuursorganen. Zo is de Kamer gehouden de klacht voortvarend te onderzoeken, de bevindingen op schrift aan de klager mede te delen en jaarlijks een zakelijke weergave van de klachten en de reacties daarop algemeen bekend te maken. Voor de raad van roezicht zullen klachten in de praktijk een belangrijke indicatie zijn voor het al dan niet problematisch zijn van bepaalde activiteiten.

In dit wetsvoorstel staat een uitfasering van maximaal een jaar genoemd om de organisatie de kans te geven een bepaalde dienst geleidelijk af te bouwen wanneer die door de markt wordt opgepakt. Dit om te voorkomen dat ondernemers een door de Kamer ontwikkelde dienst kopiëren en een klacht indienen waardoor van het één op het andere moment desinvesteringen van door de Kamer gemaakte ontwikkelkosten ontstaan. Vanzelfsprekend kan de raad van bestuur ook besluiten een kortere of in het geheel geen uitfaseringstermijn te hanteren. Tevens is in het wetsvoorstel opgenomen dat er voorschriften kunnen worden gesteld met betrekking tot de werkzaamheden van de nieuwe organisatie, waaronder voorschriften die de Kamer het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden ontzeggen.

3. Bestuurlijke positionering en visie stakeholders

Voorgesteld wordt het aantal zelfstandige bestuursorganen drastisch te beperken: de huidige 12 regionale Kamers van Koophandel worden (samen met de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland en de Stichting Syntens) samengevoegd tot één nieuw zelfstandig bestuursorgaan. Deze organisatie is de rechtsopvolger van de bestaande 12 Kamers van Koophandel en van genoemde vereniging en stichting. In juridische zin is de Kamer de entiteit waaraan dit wetsvoorstel maar ook een groot aantal andere wetten (zoals de Handelsregisterwet) taken opdraagt en bevoegdheden toekent. De Kamer is daarom als zodanig een bestuursorgaan in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Degenen die de bestuurlijke verantwoordelijkheid voor het functioneren van de Kamer dragen zijn degenen die door de Minister benoemd zijn als lid van de Kamer. In de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen is een groot aantal specifiek voor 'leden van het zelfstandig bestuursorgaan' belangrijke bepalingen opgenomen die dus ook gelden voor de leden van de Kamer. In de praktijk heeft de Kamer uiteraard een organisatie waarvan behalve het personeel ook de raad van toezicht, de centrale adviesraad en de regionale adviesraden deel uitmaken. In het spraakgebruik wordt met 'Kamer van Koophandel' in de regel de organisatie in ruime zin bedoeld en niet zozeer het bestuursorgaan in enge, juridische zin. Ook in deze memorie van toelichting wordt het begrip wel in ruime zin gebruikt. Het wetsvoorstel zelf ziet echter primair op de toedeling van taken en bevoegdheden aan de Kamer en heeft daarmee dus het oog op de Kamer als bestuursorgaan in juridische zin. Daarnaast geeft het wetsvoorstel een aantal voorschriften voor de organisatie van de Kamer zoals interne procedures met betrekking tot de raad van toezicht en bestaan en werkwijze van de diverse adviesraden.

Er is geen aanleiding de status van de organisatie als zelfstandig bestuursorgaan te wijzigen: gelet op de publieke taken van de organisatie en de samenhang met het ondernemerschapsbeleid van het Ministerie is een publiekrechtelijke rechtsvorm het meest passend. Het niet-regelgebonden karakter van een substantieel deel van de taken vereist daarnaast een zekere discretionaire ruimte voor de Kamer bij de invulling daarvan en dus een plaatsing van de organisatie op gepaste afstand van de Minister. Daartoe blijft de ZBO-status het meest geëigend.

Van oudsher is het participatiemotief het instellingsmotief van de Kamers van Koophandel. Dit motief staat beschreven in artikel 3, eerste lid, onder c, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen: participatie van maatschappelijke organisaties in verband met de aard van de betrokken bestuurstaak moet bijzonder aangewezen worden geacht. De samenvoeging van genoemde organisaties tot één zelfstandig bestuursorgaan wijzigt dit instellingsmotief niet. Hoewel de financiering van het nieuwe ZBO niet meer rechtstreeks door de participanten via de heffingen geschiedt maar via de rijksbegroting loopt, blijft participatie van werkgevers- en werknemersorganisaties bij de uitvoering van de in de vorige paragraaf beschreven taken ook in de nieuwe context van groot belang. Een aantal van deze taken heeft overigens ook kenmerken van regelgebonden uitvoering. Dit geldt bijvoorbeeld voor de registertaak. Het binnen één ZBO uitvoeren van verschillende taken, met zowel kenmerken van participatie als van regelgebonden uitvoering, heeft te maken met het feit dat deze taken alle gericht zijn op het versterken van ondernemerschap en innovatie bij ondernemingen en uit dien hoofde nauw met elkaar samenhangen en elkaar ook versterken. Combinatie van deze taken in één organisatie gaat bovendien versnippering van diensten aan ondernemers tegen. Daarom worden zowel de

handelsregistertaak als de taken op het gebied van voorlichting, regiostimulering, innovatiestimulering en beheer van het (digitale) ondernemersplein, ondergebracht in één ZBO. Ook bij de huidige Kamers van Koophandel is al sprake van het uitvoeren van taken met zowel een regelgebonden- als een participatiemotief. Het samenbrengen van dit takenpakket in één organisatie is van belang voor ondernemers, zowel collectief als individueel.

Werkgevers- en werknemersorganisaties zijn zowel organisatorisch als inhoudelijk nauw betrokken bij de huidige twaalf Kamers van Koophandel en dit zal zo blijven. Deze participatie uit zich nu met name in het feit dat bestuursleden rechtstreeks door werkgevers- en werknemersorganisaties worden benoemd (12x24=288 bestuursleden). Gelet op de omvang van de nieuwe organisatie en het feit dat de organisatie rechtstreeks vanuit de begroting van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie gefinancierd wordt, ligt dit huidige bestuursmodel minder voor de hand. De nieuwe organisatie krijgt dan ook een moderne bestuursstructuur: ten hoogste vijf leden van de Kamer zullen fulltime als professionele bestuurders verantwoordelijkheid dragen voor het functioneren van de Kamer. Daarnaast staat een raad van toezicht waarvan de leden eveneens professionele bestuurders geacht worden te zijn. Juist het feit dat het hier om een complexe, hybride organisatie gaat met zowel taken met een regelgebonden- als een participatiemotief als taken in mandaat maakt het instellen van een raad van toezicht essentieel. Kerntaak van deze raad is dan ook om er op toe te zien dat deze verschillende taken op een evenwichtige wijze worden vervuld inclusief de belangen van de daarbij betrokken ondernemers.
De nieuwe organisatie moet -net als de huidige Kamers- een organisatie voor ondernemers gaan vormen waar werkgevers- en werknemersorganisaties zich mede verantwoordelijk voor voelen en die ook om die reden opereert op gepaste afstand van de Minister. Werkgevers- en werknemersorganisaties zijn bereid die rol te blijven spelen.

Participatie van werkgevers en werknemers, zowel qua organisatie als inhoudelijk, is in de nieuwe opzet niet vormgegeven via rechtstreekse benoeming door werkgevers- en werknemersorganisaties van bestuursleden, maar is op een drietal plekken in het besturingsmodel gewaarborgd:

- Centrale werkgevers- en werknemersorganisaties worden nauw betrokken bij het opstellen van de profielschets van voorzitter en leden van de Kamer en van de raad van toezicht. Zij zullen bij de selectie van kandidaten (informeel) worden geraadpleegd en met name een voorzitter zal op adequaat draagvlak bij de private partners moeten kunnen rekenen.
- Centrale werkgevers- en werknemersorganisaties doen een voordracht voor benoeming van driekwart van de leden van de centrale adviesraad. De minister is gebonden aan deze voordracht, afwijken is alleen mogelijk als de voordracht niet in overeenstemming is met het eerder in gezamenlijkheid opgestelde profiel. Via de centrale adviesraad zijn de belanghebbenden/klanten van de Kamer van Koophandel via vertegenwoordigende organisaties betrokken bij de uitvoering van de inhoudelijke taken van de organisatie. Zij hebben hierbij de facto een programmerende rol voor wat betreft de landelijke taken.
- Analoog aan de centrale adviesraad doen regionale werkgevers- en werknemersorganisaties een voordracht voor driekwart van de leden van de regionale raden. Deze raden hebben de facto een min of meer programmerende rol voor wat betreft de regionale activiteiten van de Kamer.

Visie stakeholders

De huidige Kamers van Koophandel en Syntens zijn nauw betrokken bij de opstelling van dit wetsvoorstel en kunnen zich hierin vinden. Werkgevers- en werknemersorganisaties zijn mede gelet op hun directe betrokkenheid als benoemende organisaties bij de Kamers van Koophandel gedurende het wetstraject geconsulteerd en staan achter de strekking van het wetsvoorstel en ondersteunen de herijkingsoperatie van de Kamers van Koophandel en de fusie met Syntens tot één zelfstandig bestuursorgaan. Wel plaatsen zij daarbij –elk vanuit hun eigen context- een aantal aandachtspunten. De kern daarvan is hieronder weergegeven. Deze punten zijn op zorgvuldig afgewogen wijze meegenomen in dit wetsvoorstel.

Werkgeversorganisaties beklemtonen de bestaande versnippering binnen de publieke dienstverlening aan ondernemers. De Kamers zijn door uitbreidingen van het takenpakket in de loop der jaren te ver af komen te staan van hun kerntaken. Dat heeft in hun optiek de herkenbaarheid voor ondernemers onder druk gezet en geleid tot doublures met marktpartijen en andere overheidspartijen. Het is dan ook van groot belang dat daadwerkelijk een breuk wordt gemaakt met het verleden en dat met de fusie met Syntens een nieuwe publieke organisatie met nieuw elan ontstaat die teruggaat naar de kerntaken en zich faciliterend opstelt ten opzichte van ondernemers en private organisaties.

Werknemersorganisaties benadrukken het belang van regionale autonomie voor het laten slagen van de regionale taak in de nieuwe context en daarmee voor het draagvlak van de nieuwe organisatie. Daarvoor dient het ministerie echt 'op gepaste afstand' te staan. De organisatie moet qua activiteiten ondernemend kunnen opereren om zijn waarde richting ondernemers te kunnen bewijzen. Daartoe moet de Kamer in staat worden gesteld binnen redelijke kaders eigen inkomsten te genereren. Gelet op het digitale karakter van meerdere taken van de Kamer bepleit men strenge (financiële) kaders en scherp toezicht. Gelet op de ingrijpende operatie is een tijdige evaluatie van deze wet (drie jaar na inwerkingtreding) gewenst.

Tenslotte is met gemeenten (via VNG en G32) en enkele uitvoeringsorganisaties (met name de Belastingdienst) gesproken over het concept ondernemerspleinen. Vooral om hen te informeren over de op stapel staande wijzigingen, maar ook om te identificeren welke randvoorwaarden cruciaal zijn om het concept te laten slagen en een 'wenkend perspectief' te laten zijn om te zijner tijd op aan te sluiten.

4. Wijzigingen met betrekking tot het bestuur van de Kamer van Koophandel

De Kamer van Koophandel ontstaat door samenvoeging van de regionale Kamers van Koophandel, de activiteiten van de Stichting Syntens en van de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland in één nieuwe, centraal bestuurde organisatie. Dit vergt ook een herinrichting van de organisatiestructuur en de governance.

Belangrijke criteria bij de vormgeving van de governance zijn: professionaliteit en slagvaardigheid van de bestuurders gegeven de omvang van de nieuw te vormen organisatie, borging van de betrokkenheid van werkgevers- en werknemersorganisaties (nationaal en regionaal) en plaatsing van de organisatie op een optimale afstand tot het ministerie.

Er is bewust voor gekozen om de bovengenoemde ontwerpcriteria in afzonderlijke organen te laten terugkomen, zodat een vermenging van rollen binnen één orgaan wordt voorkomen.
Hiermee wordt het binnen de huidige Kamers van Koophandel vigerende bestuursmodel verlaten en wordt gekozen voor een, gelet op de omvang en aard van de nieuwe organisatie, passender topstructuur.

De governance van de nieuwe organisatie zal bestaan uit de leden van de Kamer die binnen de organisatie gezamenlijk de raad van bestuur vormen, een raad van toezicht en een centrale adviesraad, elk van beperkte omvang. De benoeming van de leden van de Kamer en van de raad van toezicht zal door de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie worden gedaan op basis van een met werkgevers- en werknemersorganisaties afgestemd profiel. De centrale adviesraad krijgt een inhoudelijke adviesrol met betrekking tot de programmering van de activiteiten van de nieuwe organisatie. De centrale adviesraad wordt benoemd door de Minister op voordracht van de raad van bestuur, die deze voordracht afstemt met de werkgevers- en werknemersorganisaties. Daarnaast zullen er per regio regionale raden opgericht worden die zullen adviseren over de regionale inzet.

De ***raad van bestuur*** is de intern organisatorische aanduiding van de leden van de Kamer gezamenlijk. Extern treden zij op als het zelfstandig bestuursorgaan Kamer van Koophandel (nemen van besluiten, doen van benoemingen, sluiten van contracten). De bevoegdheden van de individuele leden om de Kamer in dit opzicht naar buiten te vertegenwoordigen worden nader vastgelegd in het bestuursreglement. Binnen de organisatie van de Kamer geeft de aanduiding raad van bestuur uitdrukking aan de algemene leidinggevende positie die de leden eveneens bekleden zodat in deze memorie als het gaat om het interne optreden van de leden gezamenlijk deze eveneens aangeduid wordt als raad van bestuur. De raad heeft als hoofdtaak het op doelmatige, doeltreffende en rechtmatige wijze besturen van de organisatie. Daarvoor stelt de raad de missie, visie en strategie vast ten aanzien van de inhoudelijke koers en de bedrijfsvoering. De raad van bestuur zorgt voor totstandkoming en uitvoering van meerjarenplannen en de jaarlijkse begrotingen, tarifering van producten en diensten, het doen van een gebundelde voordracht aan de Minister voor de leden van de centrale adviesraad (mede gebaseerd op de voordrachten van centrale werkgevers- en werknemersorganisaties) en het (als Kamer) benoemen van de leden van de regionale raden. Hij stuurt het landelijke netwerk aan, inclusief de verdeling van de middelen over taken en regio's. De raad van bestuur overlegt met en is het primaire aanspreekpunt voor de landelijke stakeholders (werkgevers- en werknemersorganisaties) en het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

De ***raad van toezicht*** is het toezichthoudend orgaan binnen de organisatie van de Kamer van Koophandel. In het besturingsmodel speelt dit orgaan een belangrijke rol. Gelet op de omvang en aard van de nieuwe organisatie en de verscheidenheid in het takenpakket is deskundig intern toezicht vereist, waarbij binnen de organisatie ten opzichte van met name de raad van bestuur voldoende 'checks en balances' zijn aangebracht. Het niet-regelgebonden karakter van een groot deel van de taken van de organisatie brengt met zich mee dat de Kamer een behoorlijke discretionaire ruimte heeft bij de invulling. Tegelijkertijd is gewenst dat de organisatie op gepaste afstand van het ministerie functioneert. Voor het dagelijkse, interne toezicht op de organisatie wordt daarom een raad van toezicht ingesteld.
De raad van toezicht is verantwoordelijk voor het toezicht op het functioneren van de raad van bestuur en de organisatie. De Raad richt zich bij haar toezichthoudende taak naar het algemene

belang van de organisatie, en specifiek daarbij dat de organisatie de haar opgedragen taken op evenwichtige wijze vervult, inclusief de weging van de diverse belangen van ondernemers daarbij. De raad van roezicht staat de raad van bestuur hiervoor met raad ter zijde (sparringpartner) en houdt toezicht op de bedrijfsvoering, de doelmatigheid van de bedrijfsprocessen, de werkzaamheden van de raad van bestuur, het werkklimaat binnen de organisatie, de juiste uitvoering van taken, waaronder het handelsregister, en borgt het goed functioneren van interne controle- en risicobeheersingssystemen en de principes van good governance en integriteit. Op deze manier biedt de raad een extra kwaliteitswaarborg voor de nieuwe organisatie.
Om dit toezicht goed te kunnen uitvoeren dient de raad van roezicht intern zijn instemming te verlenen aan de begroting (inclusief tarieven en investeringsplannen), jaarrekening en jaarverslag voordat de Kamer deze ter goedkeuring aan de Minister kan sturen. Deze bevoegdheid is overigens wel geclausuleerd in lijn met de kerntaak van deze raad. Daarnaast doet de raad van toezicht een voordracht aan de Minister voor benoeming, schorsing en ontslag van leden van de raad van bestuur en raad van toezicht. De bevoegdheid om voordrachten voor benoemingen te doen kan door de Minister aan een maximale termijn worden gebonden om onnodige vertraging in het benoemingsproces te voorkomen.
De raad van toezicht zal zodanig ondersteund worden dat hij zijn taak naar behoren kan uitvoeren en in staat is om, waar nodig, zelfstandig en onafhankelijk van de raad van bestuur informatie te vergaren. Gelet op de ICT-component die samenhangt met diverse taken van de Kamer (digitaal ondernemersplein, handelsregister) is het van belang dat binnen de raad van toezicht op dit vlak voldoende expertise aanwezig is om ook hier zijn toezichthoudende rol te kunnen spelen.

De Minister zal het oordeel van de raad van toezicht over het functioneren van de raad van bestuur en over het reilen en zeilen van de organisatie betrekken bij zijn beoordeling van de wijze waarop de Kamer haar taken vervult.
De raad van toezicht maakt krachtens wettelijk voorschrift deel uit van de organisatie van de Kamer. Uit de interne rol van de raad vloeit voort dat de beslissingen van de raad geen zelfstandige rechtsgevolgen hebben.

De ***centrale adviesraad*** is verantwoordelijk voor de inbreng van de doelgroep (ondernemers en werknemers) bij de programmering van de activiteiten en de kwaliteit en uitvoering van deze activiteiten. Daarvoor krijgt de centrale adviesraad een zware inhoudelijke adviesrol. Zo wordt geborgd dat op evenwichtige wijze rekening gehouden wordt met de belangen van de doelgroep en wordt gezorgd voor draagvlak voor de Kamer van Koophandel en diens activiteiten bij deze doelgroep. De centrale adviesraad geeft onder andere advies over het meerjarenprogramma, het activiteitenplan, de uit te voeren werkzaamheden en de vergoedingen. Daarnaast kan de centrale adviesraad ook ongevraagd advies uitbrengen. Zo kan de raad bijvoorbeeld in de aanloop naar het jaarlijkse activiteitenplan adviseren over de in zijn optiek wenselijke aanpassingen in het productassortiment binnen de landelijke taken. De adviezen van de centrale adviesraad zijn in beginsel leidend voor en wegen zwaar bij de wijze waarop de landelijke taken wordt ingevuld.
De Minister benoemt de leden van de centrale adviesraad op voordracht van de raad van bestuur. De raad van bestuur vraagt hiertoe op zijn beurt een voordracht aan de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties en vult deze voordrachten aan met deskundigen op het vlak van ondernemen en innovatie en zorgt hierbij dat in de centrale adviesraad ook de belangen van zelfstandigen zonder personeel in voldoende mate vertegenwoordigd zijn. De centrale adviesraad zal zo veel mogelijk een afspiegeling zijn van de doelgroep.

Aangezien de huidige regionale Kamers van Koophandel zullen verdwijnen als zelfstandige bestuursorganen, zal er bij inwerkingtreding van de nieuwe wet geen sprake meer zijn van separate zelfstandige regionale besturen. Een goede regionale verankering van de nieuwe organisatie blijft echter van belang. Om die reden zal per regio een ***regionale raad*** van beperkte omvang worden geformeerd. Deze adviseert aan de raad van bestuur over regionale inhoudelijke aangelegenheden. De regionale raden stellen binnen de door de raad van bestuur gestelde kaders en samen met overige partijen in de regio een gezamenlijke meerjarige regionale visie op en bieden die aan de raad van bestuur aan.
Jaarlijks stelt de regionale raad op basis van de meerjarenvisie een regionaal jaaractiviteitenplan op en doet daarin voorstellen aan de raad van bestuur. De adviezen van de regionale raad zijn in beginsel leidend voor de wijze waarop de regiotaak wordt ingevuld.
Regionale raden zullen zich niet bezig houden met de bedrijfsvoering van de Kamer (ook niet op regionale schaal) of met inhoudelijke landelijke thema's (jaaractiviteitenplan, meerjarenplannen en dergelijke). Dit laatste ligt namelijk op het terrein van de centrale adviesraad.

Zowel de leden van de centrale adviesraad als van de regionale raden worden voorgedragen in overeenstemming met een door de raad van toezicht vastgesteld profiel. In dit profiel zullen naar verwachting kwaliteitscriteria zijn opgenomen waaraan individuele leden moeten voldoen (zoals deskundigheid, representativiteit en de betrokkenheid bij een onderneming of ondernemerschap in het algemeen), maar zal ook op collectief niveau worden geborgd dat de relevante expertisevelden binnen de raden in voldoende mate beschikbaar zijn.

5. Toezicht door de minister

De Minister houdt toezicht op de Kamer van Koophandel uit hoofde van de hem toegekende bevoegdheden in de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen, dit wetsvoorstel en de Handelsregisterwet 2007. Dit toezicht richt zich zowel op de hoofdlijnen van het door de raad van bestuur gevoerde beleid, de uitvoering van de wettelijke en facultatieve taken, de realisatie van deze taken en de financiële gang van zaken.

Wat betreft het financieel toezicht wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen. Voor de beoogde aansturing van de Kamer van Koophandel is het van belang dat inzicht gegeven wordt in realisatiecijfers op activiteitenniveau.

De financieringssystematiek van de Kamer verandert ten opzichte van de huidige situatie door het invoeren van begrotingsfinanciering. Dat stelt nadere eisen aan het financieel toezicht vanuit het ministerie. Dit, maar ook de wens om te komen tot meer outputsturing, maakt het relevant om nadere sturingsafspraken te maken zoals dat ook bij andere ZBO's, onder andere het Centraal Bureau voor de Statistiek en Staatsbosbeheer, gebruikelijk is.
Hierbij zal ook aandacht besteed worden aan de verenigbaarheid van de financiering van de DAEB-taak met de Europese staatssteunregels (zie ook paragraaf 7). De Minister zal er onder andere voor zorg dragen dat de financiële compensatie niet verder gaat dan noodzakelijk is om de DAEB-taak uit te voeren. Ten aanzien van de verschillende taken dient de Kamer van Koophandel een gescheiden boekhouding te hanteren ter voorkoming van het risico op kruissubsidiëring, het mogelijk maken van controle en de versterking van transparantie. Dit geldt voor zover van toepassing met inachtneming van de artikelen 25a t/m m van de Mededingingswet.

Door de introductie van outputsturing in de relatie met het Ministerie wordt via de jaarlijkse verantwoordingscyclus steeds inzichtelijk of de Kamer van Koophandel op adequate wijze invulling geeft aan haar wettelijke taken en of de beoogde doelen van de door de organisatie verrichte activiteiten worden gerealiseerd. Immers, bij outputsturing worden vooraf een set prestatie-indicatoren en streefwaarden vastgelegd die leidend zijn bij de beoordeling van de prestaties van de Kamer van dat betreffende jaar. Hiertoe zal in de praktijk als sturingsinstrument tussen Ministerie en Kamer een 'performance dashboard' worden ontwikkeld, zodat deze realisatie door de Minister op hoofdlijnen kan worden gevolgd. Zo ontstaat een helder beeld van de prestaties van de Kamer, bijvoorbeeld van het aantal ondernemers dat is bereikt, of daarbij ook nieuwe doelgroepen zijn aangeboord, productinnovaties, uitbreiding van het publieke en private netwerk van partners die hun producten via het ondernemersplein aanbieden, voortgang bij het aansluiten van overheidspartijen op het handelsregister en de koppeling daarvan met andere basisregisters. Via het jaarverslag wordt deze informatie openbaar. Zo is transparant waaraan de publieke middelen worden besteed en tot welke effecten deze hebben geleid.
Op basis van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen zal de Minister ten minste iedere vijf jaar een verslag aan beide Kamers der Staten-Generaal zenden ten behoeve van de beoordeling van de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het functioneren van de Kamer van Koophandel.

6. Wijzigingen met betrekking tot het personeel

Op de Kamers van Koophandel zijn per 1 januari 2009 de rechtspositieregels van het Rijk, ARAR, BBRA en de daarop gebaseerde verdere regelgeving van overeenkomstige toepassing voor alle medewerkers van de Kamers. Ook geldt sindsdien de CAO Rijk voor deze medewerkers. De medewerkers van de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland zijn thans nog werkzaam op basis van een privaatrechtelijke arbeidsovereenkomst. Daarbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de regels die gelden bij de twaalf Kamers van Koophandel. Ook het personeel van de Stichting Syntens is werkzaam op basis van een arbeidsovereenkomst.
Op basis van dit wetsvoorstel fuseren op het moment dat de nieuwe wet in werking itreedt de Kamers samen met de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland en de Stichting Syntens tot de Kamer van Koophandel. Het overgaande personeel wordt op grond van het wetsvoorstel in dienst bij de Kamer van Koophandel aangesteld. Voor het personeel dat is aangesteld in dienst bij de Kamer van Koophandel geldt dat daarop artikel 15 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen van toepassing is. Door die toepasselijkheid zijn de rechtspositieregels van het Rijk van overeenkomstige toepassing op het overgaande personeel. Deze worden dus ook van toepassing op het personeel van de Vereniging Kamer van Koophandel Nederland en Stichting Syntens dat overgaat naar de Kamer van Koophandel. Bij algemene maatregel van bestuur kan van die van overeenkomstige toepassing zijnde rechtspositieregels gedeeltelijk worden afgeweken (artikel 15, tweede lid, Kaderwet zelfstandige bestuursorganen). Dit is nodig om recht te doen aan het uitgangspunt in het wetsvoorstel dat de rechtspositie van het bij de overgang betrokken personeel in totaliteit ten minste gelijkwaardig blijft.

7. Europeesrechtelijke aspecten en staatssteun

In het licht van de wettelijke taken van de Kamer van Koophandel wordt van deze gelegenheid gebruik gemaakt om in de memorie van toelichting stil te staan bij de huidige stand van het Europese recht, met name sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon per 1 december 2009 (hierna: het Verdrag). De taken die door de Kamer van Koophandel worden uitgevoerd zijn divers van aard. Het is van belang een beoordeling te geven van de onderscheiden taken en activiteiten van de Kamer in het licht van de toepasselijke mededingingsregels. Vanuit Europeesrechtelijk perspectief valt een onderscheid te maken tussen:

- taken die gekwalificeerd kunnen worden als 'de uitoefening van het openbaar gezag';
- taken en activiteiten die vallen onder het regime van niet-economische diensten van algemeen belang (NEDAB);
- taken en activiteiten die vallen onder het regime van economische diensten van algemeen belang (DAEB);
- taken die vallen onder het regime voor 'reguliere' economische activiteiten.

Afhankelijk van de aard van de betrokken activiteit en de met de activiteit beoogde publieke doelen is een meer of minder beperkend regime van de mededingings- en staatssteunregels van toepassing. Tot welke categorie een bepaalde taak behoort, dient per geval te worden beoordeeld. De lidstaten beschikken bij het kwalificeren van een bepaalde taak over een ruime discretionaire bevoegdheid. Hierbij kunnen ook verschillen bestaan ten opzichte van andere lidstaten.

Openbaar gezag
Bij taken ter uitoefening van het openbaar gezag betreft het handelen inherent aan de soevereine overheid. Het gaat hier om zuivere overheidstaken, die uitgevoerd worden door de overheid of een door de overheid aangewezen entiteit. Op basis van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU (hierna: het Hof) gaat het bij de uitoefening van het openbaar gezag om werkzaamheden die als zodanig een rechtstreekse en specifieke deelneming van het openbaar gezag inhouden. Gedacht moet worden aan werkzaamheden die gepaard gaan met een bijzonder publiekrechtelijk karakter, die in de regel een zekere zeggenschap met zich meebrengen, waarbij sprake is van overheidstoezicht en een bevoegdheid die door de overheid is toegekend (zie onder meer arrest van het Hof van 1 december 2011, zaak C-157/09, arrest van het Hof van 18 maart 1997, zaak C-343/95, arrest van het Hof van 13 juli 1992, zaak C-42/92, arrest van het Hof van 21 juni 1974, zaak 2/74). Het betreft hier taken die bepaalde plichten en verantwoordelijkheden met zich meebrengen, die de burger en de markt overstijgen. Activiteiten met betrekking tot de uitoefening van bevoegdheden van openbaar gezag hebben geen economisch karakter, derhalve zijn de mededingings- en staatssteunregels niet van toepassing (zie bijvoorbeeld arrest van het Hof van 11 juli 1985, zaak 107/84). De handelsregistertaak, het in mandaat uitvoeren van het beheren en uitvoeren van het digitale ondernemersplein en de subsidiebevoegdheid vallen in deze categorie.

NEDAB
In het geval van een NEDAB zijn de mededingings- en staatssteunregels eveneens niet van toepassing, want de activiteit bevindt zich buiten de economische sfeer. Het gaat hier om activiteiten die niet economisch van aard zijn, maar wel een bepaald publiek belang dienen, zoals overheidstaken (exclusief behorend tot het overheidsdomein) of activiteiten van puur sociale aard. De entiteit die een NEDAB uitvoert is in die hoedanigheid niet te kwalificeren als onderneming in de

zin van de jurisprudentie van het Hof. Lidstaten hebben een ruime vrijheid bij het aanmerken van een bepaalde activiteit als een NEDAB. Artikel 2 van Protocol 26 betreffende de diensten van algemeen belang bij het Verdrag bevestigt deze nationale competentie ten aanzien van NEDAB expliciet. De regionale ondernemerspleinen vallen in deze categorie.

DAEB
In het geval van een DAEB is relevant of een bepaalde economische activiteit mede tot doel heeft een bepaald algemeen belang te dienen. In het geval van de overheid, handelt zij bij een DAEB als ondernemer in de zin van het Europese mededingingsrecht, maar wordt de activiteit verricht met het oog op het waarborgen van een bepaald algemeen belang, zoals gedefinieerd in een wettelijk kader. De Rijksoverheid kan hierbij andere entiteiten inschakelen, zoals in dit geval de Kamer van Koophandel.
De lidstaten zijn, op basis van de artikelen 14 en 106 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), zoals ingevuld door de jurisprudentie van het Hof, vrij om zelf te bepalen welke diensten als DAEB worden ingericht. Deze vrijheid en het belang van DAEB wordt tevens expliciet benadrukt door opname van artikel 1 van Protocol 26 betreffende de diensten van algemeen belang bij het Verdrag. De wijze waarop een DAEB wordt georganiseerd (publiek/privaat of een gemengde vorm) en de wijze van financiering behoren in beginsel tot de nationale competentie van de lidstaat.
Het Verdrag verhindert de regulering van DAEB niet, maar voorkomt wel dat de regels van de interne markt omzeild worden door de regulering van DAEB te toetsen aan eisen van noodzakelijkheid en proportionaliteit. In dat verband bepaalt artikel 106, tweede lid, VWEU uitdrukkelijk dat ondernemingen belast met het beheer van DAEB onder de regels van het Unierecht vallen, met name onder de mededingingsregels, voor zover de toepassing daarvan de vervulling, in feite of in rechte, van de hun toevertrouwde taak niet verhindert. Daarbij mag de ontwikkeling van het handelsverkeer tussen de lidstaten niet zodanig worden beïnvloed dat dit strijdig is met het belang van de Unie. De informatie-, voorlichting-, innovatiestimulering- en regiostimuleringsfunctie vallen in de categorie DAEB. De Kamer van Koophandel verricht hier immers economische activiteiten ter uitvoering van een publieke taak met een algemeen belang.

'Reguliere' economische activiteiten
In het geval van reguliere economische activiteiten betreft het activiteiten die zich bevinden in de economische sfeer. Hier handelt de overheid als een marktpartij in concurrentie met anderen. In dit geval zijn de mededingings- en staatssteunregels volledig van toepassing. De facultatieve taken zouden onder deze categorie kunnen vallen, aangezien bij deze taken niet per definitie een publiek belang gemoeid is. De Kamer van Koophandel dient deze taken per geval te beoordelen en te kwalificeren. Verhuur van kantoorruimte aan derden is hiervan een voorbeeld. Als de Kamer, al dan niet in het verlengde van haar wettelijke taken, binnen de ondernemerspleinen kantoorruimte aan derden ter beschikking stelt is dat een privaatrechtelijke rechtshandeling die onder marktconforme condities dient plaats te vinden en waarover een gescheiden boekhouding wordt gevoerd.

Handelsregistertaak, digitale ondernemersplein, subsidiebevoegdheid
De Kamer van Koophandel handelt ter uitoefening van het openbaar gezag ten aanzien van de handelsregistertaak, het (in mandaat) uitvoeren van het beheer en de doorontwikkeling van het digitale ondernemersplein en de subsidiebevoegdheid in het kader van de regiotaak.
De uitvoering van de handelsregistertaak heeft een meervoudig doel namelijk: a) het voorzien in een basisregistratie van ondernemingen waarvan alle overheidsinstanties in de uitoefening van hun

taak verplicht gebruik maken, b) het bevorderen van de rechtszekerheid in het economisch verkeer en c) het verstrekken van gegevens van algemene, feitelijke aard omtrent de samenstelling van ondernemingen ter bevordering van de economische belangen van handel, industrie, ambacht en dienstverlening. Het betreft hier een zuiver publieke taak die in beginsel alleen door de overheid kan worden uitgevoerd en geheel plaatsvindt buiten de sfeer van het economisch verkeer; deze taak is door de Rijksoverheid op grond van de Handelsregisterwet 2007 aan de Kamer toegekend en kan alleen door de Kamer van Koophandel worden verricht. De kosten verbonden aan de uitvoering van de handelsregistertaak worden gefinancierd uit de EL&I-begroting.

Het (in mandaat, volmacht of machtiging) uitvoeren van het beheer en de doorontwikkeling van het digitale ondernemingsplein betreft de uitvoering van een publieke taak namens de Minister. De Minister hecht er bijzonder belang aan dat op één onafhankelijk digitaal plein alle overheidsinformatie voor ondernemers beschikbaar is. Deze informatie moet voor alle ondernemers 24 uur per dag beschikbaar zijn tegen zo laag mogelijke kosten voor de ondernemer. Aan het afnemen van digitale informatie zijn geen kosten verbonden.

Ten slotte dient ook de subsidiebevoegdheid die de Kamer heeft in het kader van de regiotaak op basis van artikel 35, tweede lid, als taak ter uitoefening van het openbaar gezag te worden aangemerkt. De uitvoering van deze subsidiebevoegdheid vindt niet in het economische verkeer plaats en wordt normaliter door de Rijksoverheid uitgevoerd. In dit geval betreft het een bevoegdheid die door de Rijksoverheid op basis van een wettelijk voorschrift aan de Kamer is toegekend. De subsidiebesluiten van de Kamer zijn besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht waar bezwaar en beroep tegen open staat.
Bij het uitvoering van de subsidietaak – namelijk het behandelen van subsidieverzoeken en beslissen daarover - neemt de Kamer de staatssteunregels volledig in acht.

Regionale ondernemerspleinen
Het opzetten en beheren van regionale ondernemerspleinen kan gecategoriseerd worden als een NEDAB. Het betreft hier een activiteit buiten de economische sfeer waarbij een algemeen belang is gemoeid. De Kamer handelt hier niet als onderneming in de zin van het Europese recht. Het is in het publieke belang dat er een goede onafhankelijke informatievoorziening is en dat er fysieke loketten en ontmoetingsplaatsen zijn voor alle ondernemers op een aantal goed bereikbare locaties in het land. Het gaat daarbij zowel om overheidsinformatie als – in een later stadium - om informatie van private partijen.

Informatie, voorlichting, innovatiestimulering en regiostimulering
De informatie- en voorlichtingsfunctie, de innovatiestimulering en (de overige) regiostimulering worden als DAEB-taken aangemerkt. Het betreft hier taken die zich bevinden in de economische sfeer en waarbij de Kamer handelt als onderneming in de zin van het Unierecht. Deze taken zouden ook door anderen kunnen worden verricht, maar uit een oogpunt van algemeen belang is het noodzakelijk dat de Kamer deze taken vervult. De Kamer is de aangewezen instantie om te zorgen voor een eerste onafhankelijke opvang van ondernemers en aspirant-ondernemers die vragen hebben over het oprichten of drijven van een onderneming of ondersteuning vragen bij het innoveren. Deze wettelijke taak wordt in het economisch verkeer niet of in onvoldoende mate verzorgd. Bovendien is bundeling van deze activiteiten effectief en efficiënt.

De taak op het gebied van innovatiestimulering is nieuw voor de Kamer van Koophandel. Tot de invoering van deze wet werd de innovatiestimuleringstaak uitgevoerd door de Stichting Syntens. De uitvoering van deze taak door Syntens werd volledig door de Rijksoverheid gefinancierd, in overeenstemming met het Steunkader voor Onderzoek, Ontwikkeling en Innovatie, vanwege het algemene publieke belang dat hiermee gemoeid is. Door middel van deze taak van de Kamer worden onderzoek, kennisontwikkeling en innovatie gestimuleerd en wordt bijgedragen aan de oplossing van maatschappelijke vraagstukken.
Door innovatiestimulering toe te voegen als taak van de Kamer en deze taak als een DAEB aan te merken wordt het publieke belang nog eens benadrukt en wordt de kwaliteit, toegankelijkheid en leveringszekerheid van deze taak gewaarborgd.

De DAEB-taken zijn voor de Kamer van Koophandel niet vrij invulbaar. Om zo goed mogelijk te voldoen aan de behoeften en om het algemeen belang te waarborgen, worden deze taken uitgevoerd in nauw overleg met de private partijen verenigd in de centrale adviesraad en de regionale raden. De Rijksoverheid heeft bovendien een behoorlijke mate van invloed op de financiering: deze taken worden voor het grootste deel rechtstreeks uit de begroting van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie gefinancierd en de retributies die voor de uitvoering van deze taken in rekening worden gebracht worden door de Minister vastgesteld. Jaarlijks zal via de goedkeuring van de begroting door de Minister bepaald worden hoe het beschikbare budget over de taken verdeeld wordt. De definitieve subsidie aan de kamer wordt na afloop van het subsidiejaar door het ministerie vastgesteld aan de hand van de jaarrekening. In de financierings- en sturingsafspraken zal worden gewaarborgd dat de financiële compensatie voor deze taken niet verder gaat dan noodzakelijk is om deze taken uit te voeren (geen overcompensatie).
De Kamer van Koophandel ontvangt voor deze taken een tegenprestatie van de Rijksoverheid die de Kamer verder geen voordeel verschaft, omdat de Kamer hiermee haar opgedragen taak uitvoert. De Kamer handelt bij de uitvoering van deze taken geheel conform de mededinging- en staatssteunregels.

Facultatieve taken
De overige, facultatieve taken van de artikelen 37 en 38 en de elders wettelijk – maar niet qua financiering – geregelde taken verricht de kamer, conform de Wet markt en overheid, tegen integrale kosten (artikel 42). De Kamer is vrij om de taken van artikel 37 en 38 al dan niet uit te voeren. Aangenomen kan worden dat de niet-wettelijke taken die de kamer kan verrichten binnen de algemene doelstelling van artikel 2, vooral «reguliere» economische activiteiten zullen betreffen. De Kamer dient bij de uitvoering van deze taken per geval te beoordelen hoe de taak kan worden gekwalificeerd. De Kamer neemt hierbij en bij de uitvoering van de taken de mededingings- en staatssteunregels in acht.

Staatssteun en mededinging
Voor zover de Kamer DAEB-taken of reguliere economische activiteiten verricht handelt zij als onderneming in zin van het Unierecht. Het is van belang dat bij het verrichten van DAEB-taken en «gewone» economische activiteiten de mededingingsregels niet worden ontdoken. Deze regels zijn hier derhalve volledig van toepassing. Echter in het geval van de DAEB-taken zijn deze regels, op basis van artikel 106 VWEU, van toepassing voor zover ze de vervulling van de DAEB-taken, in feite of in rechte, niet verhinderen.

De diensten van de Kamer van Koophandel op het gebied van informatie, voorlichting en advies zijn gratis voor de ondernemer of worden tegen kostprijs verstrekt. Daarbij zou sprake kunnen zijn van verstoring van de mededinging aangezien de kamer dit alleen kan doen doordat zij financiering van de overheid ontvangt. De Kamer verplicht zich om zich bij de uitoefening van haar taken te houden aan de Wet markt en overheid en het staatssteunkader. Dit geldt des te meer voor de facultatieve taken, waarbij de integrale kosten in rekening dienen te worden gebracht.
Om de mededingings- en staatssteunregels volledig in acht te nemen zijn extra waarborgen ingebouwd door inzet van de centrale adviesraad en de raad van toezicht. De centrale adviesraad waarin ondernemers worden vertegenwoordigd, adviseert over de uit te voeren activiteiten. Daarbij houdt de centrale adviesraad met behulp van een toetsingskader in de gaten dat deze activiteiten de mededinging niet verstoren en dat de staatssteunregels in acht worden genomen. De raad van toezicht ziet er op toe dat de procedure hiervoor goed doorlopen is. Tenslotte checkt ook het Ministerie of er geen sprake is van ongeoorloofde of ongewenste mededinging. Dat doet het Ministerie onder andere vooraf door het goedkeuren van het activiteitenplan en de begroting en achteraf door definitieve subsidievaststelling (onder andere goedkeuren van het jaarverslag en de jaarrekening).

Daarnaast worden de innovatiestimuleringsactiviteiten beperkt tot het geven van eerstelijnsvoorlichting en -advies en een beperkte ondersteuning van ondernemers door adviseurs van de Kamer van Koophandel. Beperkte ondersteuning wordt gedefinieerd als individuele ondersteuning van een ondernemer op innovatiegebied van circa 16 uur per jaar, met een maximum van 48 uur in drie jaar. Wanneer de ondernemer behoefte heeft aan diepgaander advies en ondersteuning gedurende een langere periode zal de Kamer doorverwijzen naar andere, commerciële partijen. Met deze afbakening wordt het commercieel belang gewaarborgd.
De activiteiten van de Kamer van Koophandel zijn gericht op alle ondernemers, maar in de praktijk zal vooral het MKB gebruik maken van de voorlichtings- en innovatiestimuleringsfunctie. Het grootbedrijf is immers doorgaans in staat de gewenste informatie en ondersteuning in eigen huis te vinden.
De subsidiebevoegdheid van de Kamer oefent zij uit door initieel tijdelijke en beperkte financiering beschikbaar te stellen voor het aanjagen en stimuleren van economische ontwikkelingen door het bevorderen van onderzoeken en/of overleg- en samenwerkingsvormen. Daarbij neemt de Kamer de staatssteunregels geheel in acht. Individuele subsidies aan ondernemers worden niet verstrekt.

8. Financiële effecten

Onderdeel van de moderniserings- en herijkingsoperatie van de Kamer van Koophandel is ook een herziening van de wijze van financiering. De Kamers van Koophandel worden op dit moment gefinancierd door wettelijke heffingen van inschrijfplichtigen en door inkomsten uit producten en diensten. Syntens wordt gefinancierd door subsidies van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en andere overheidsorganisaties.

Per 2013 worden de heffingen, die worden opgelegd op grond van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997 en de Handelsregisterwet 2007, afgeschaft en vervangen door begrotingsfinanciering ten laste van de begroting van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Vanaf dat jaar worden de Kamers van Koophandel dus deels gefinancierd vanuit de algemene middelen. Dit betekent echter niet dat het afschaffen van de wettelijke heffingen wordt afgewenteld op burgers. De ondernemer blijft betalen. Dit komt doordat het

afschaffen van de heffingen van de Kamer wordt gefinancierd binnen het lastenbeeld dat het kabinet heeft afgesproken. Aan de lastenkant stijgen de komende jaren de lasten voor bedrijven. Conform afspraken uit het Regeerakkoord wordt de ondernemer hiervoor via het lastenkader gecompenseerd. Een van de genomen lastenverlichtende maatregelen is het afschaffen van de KvK-heffingen. De KvK-heffingen zijn dus afgeschaft als compenserende maatregel voor gestegen lasten voor het bedrijfsleven elders.

De nieuwe organisatie zal in de toekomst gefinancierd worden uit drie bronnen: directe financiering vanuit de begroting van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, cofinanciering/subsidies van derde partijen met name op het gebied van innovatiestimulering/regionale activiteiten, en inkomsten uit producten en diensten met -voor zover mogelijk en wenselijk- doorvoering van het profijtbeginsel.

Een en ander gaat gepaard met het doorvoeren van een substantiële reële financiële taakstelling. Het in 2015 op de EL&I-begroting gereserveerde bedrag ligt ca 25% lager dan wat de heffingen in dat jaar zouden opbrengen gegeven de jaarlijkse groei van het aantal in het handelsregister ingeschreven ondernemingen. Uit dit bedrag wordt bovendien een belangrijk deel van de Syntens-taken gefinancierd. De totale taakstelling op de activiteiten van de Kamer van Koophandel loopt daarmee op tot 35 - 40% ten opzichte van 2011. Deze taakstelling is reëel en haalbaar, maar onderstreept nog eens de noodzaak van de herijkingsoperatie.

Gelet op de wijzigingen in de bestuursstructuur zal de Kamer van Koophandel overgaan op het zogenoemde schatkistbankieren.

9. Bedrijfseffecten

Dienstverlening

De dienstverlening voor ondernemers wordt door de ondernemerspleinen aanzienlijk verbeterd. Het bundelen van informatie, ondersteuning en advies over ondernemen en innoveren op de ondernemerspleinen en met name het digitale ondernemersplein zorgt voor zoekgemak en scheelt de ondernemer zoektijd (er is één loket), het zorgt voor meer volledigheid (zeker wanneer meer partijen zich zullen aansluiten) en maakt dat ondernemers op één plaats bij ‘de overheid’ terecht kunnen. De toenemende digitalisering en het ontstaan van een digitaal ondernemersplein biedt de mogelijkheid om de dienstverlening van verschillende publieke en in latere instantie mogelijk ook private organisaties bij elkaar te brengen en te bundelen.

Administratieve lasten

De jaarlijkse heffingen die per 2013 niet meer worden geheven, worden met deze wet definitief afgeschaft en vervangen door financiering vanuit de algemene middelen. Dit scheelt een aanzienlijke hoeveelheid administratieve lasten: hierdoor hoeven er niet langer 2,2 miljoen acceptgiro’s ingevuld en verwerkt te worden. Dit neemt een terugkerende bron van irritatie weg en leidt tot een jaarlijkse vermindering van administratieve lasten voor het bedrijfsleven van ruim € 12 mln. Daarnaast leidt dit aan de kant van de Kamer van Koophandel tot een jaarlijkse besparing in de orde van € 5 mln.

Hoeveel tijdwinst en verlaging van de transactiekosten de komst van de ondernemerspleinen ondernemers verder zal opleveren kan op voorhand niet worden bepaald. Dit hangt mede samen met het aantal publieke en mogelijk ook private partijen dat uiteindelijk zal aansluiten en hoeveel transacties uiteindelijk via het digitale ondernemersplein zullen worden ontsloten. Waar mogelijk en zinnig zullen op concrete onderdelen en momenten de effecten voor ondernemers nader in kaart worden gebracht (bijvoorbeeld bij de introductie van het digitaal ondernemerplein).

Inhoudelijke nalevingskosten

Het wetsvoorstel legt geen inhoudelijke verplichtingen op aan het bedrijfsleven en veroorzaakt derhalve ook geen inhoudelijke nalevingskosten.

II. ARTIKELEN

Artikel 1

Tweede lid

Werkgevers- en werknemersorganisaties worden concreet aangewezen vanwege hun formele rol bij de benoeming van de leden van de diverse organen. Aangewezen zullen kunnen worden landelijke, algemene organisaties dat wil zeggen organisaties die niet werkgevers of werknemers in een bepaalde branche vertegenwoordigen. Het gaat daarbij om de organisaties die thans ook al bij de benoeming van bestuursleden van de Kamers van Koophandel zijn betrokken. Voor de formulering is aansluiting gezocht bij bepalingen met een vergelijkbare strekking ten behoeve van de SER in de Wet op de bedrijfsorganisatie.

Derde lid

Bij de aanwijzing van regionale werkgevers- en werknemersorganisaties wordt rekening gehouden met de verschillen per regio. Desgewenst kunnen regionaal wel organisaties met bijvoorbeeld binding aan een bepaalde branche worden aangewezen.

Artikel 2

In de bestaande wet wordt de doelstelling van de Kamer van Koophandel geformuleerd als "de bevordering van de economische belangen van handel, industrie, ambacht en dienstverlening". Informeren en ondersteunen is de kern van de taken van de Kamer van Koophandel. Innovatie is expliciet als nieuwe wettelijke taak toegevoegd.

Artikel 3

Eerste lid

De Kamer stelt zowel regionale werkgebieden vast als regionale vestigingen in. In beginsel is het aan de Kamer om de regio's en vestigingen op basis van objectieve criteria in te stellen. Daarbij blijft een goede regionale verankering van de nieuwe organisatie van belang. Eén regionale vestiging kan meerdere werkgebieden bedienen.

Tweede lid

In de huidige wetgeving is vaak opgenomen dat een bepaalde feitelijke- of rechtshandeling, zoals het neerleggen van een akte, ten kantore van een bepaalde Kamer moet worden verricht. Deze systematiek moet worden aangepast als er één Kamer wordt ingesteld die één Handelsregister houdt. Deze aanpassingen zijn opgenomen in Hoofdstuk 12 'Wijzigingen in andere wetten'. Dit lid regelt dat de Kamer dit voortaan gelet op de wensen van de praktijk en gelet op de mogelijkheden van de organisatie als geheel op praktische wijze vorm kan geven. Het bekendmakingsvereiste (derde lid) garandeert de kenbaarheid daarvan voor belanghebbenden.

Vierde lid

Zo nodig kan de Minister voldoende regionale spreiding of een doelmatige en evenwichtige regionale indeling garanderen door wettelijke voorschriften ter zake vast te stellen.

Artikel 4

Dit artikel regelt de instelling van fysieke regionale ondernemerspleinen. Het regionale ondernemersplein staat open voor publieke organisaties en in beginsel ook voor private partijen. De Kamer stelt de voorwaarden vast op basis van het derde lid, waarbij het belang van de ondernemer voorop staat. De Kamer moet er verder voor zorgen dat, zeker bij de deelname van private partijen, geen marktverstoring plaatsvindt. Bij de activiteiten van de ondernemerspleinen gaat het om algemene voorlichting en ondersteuning.

Artikel 5

De Staat, vertegenwoordigd door de Minister, is eigenaar van het digitale ondernemersplein. Op die manier kan de Minister de bredere verantwoordelijkheid voor de toegang voor ondernemers tot de eOverheid ook in het digitale ondernemersplein doorwerking laten vinden. De uitvoering van de hiervoor noodzakelijke werkzaamheden zal in de praktijk bij de Kamer van Koophandel worden neergelegd. Het wetsvoorstel bepaalt expliciet dat de Minister ter zake mandaat, volmacht en

machtiging kan verlenen. De Minister zal daarvoor een apart besluit vaststellen. Bij de opstelling daarvan wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke handelingsvrijheid voor de Kamer van Koophandel om de dagelijkse uitvoering binnen de kaders van het eOverheidsbeleid gestalte te geven.

Artikelen 6 en 7

De bepalingen met betrekking tot de leden van de Kamer kunnen summier blijven nu aspecten als nevenfuncties, benoeming en dergelijke geharmoniseerd voor alle zelfstandige bestuursorganen opgenomen zijn in de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen. Het derde en vierde lid van artikel 7 beogen door een voordrachtprocedure enerzijds te waarborgen dat de eerste verantwoordelijkheid voor een tijdige voordracht ten behoeve van benoeming van een adequate kandidaat bij de raad van toezicht ligt terwijl anderzijds gewaarborgd is dat gebrek aan overeenstemming in voorkomend geval tijdige benoeming door de Minister niet in de weg staat.

Artikel 8

De termijn van vier jaar met de mogelijkheid van twee herbenoemingen is gekozen om periodieke vernieuwing te waarborgen. Er is aangesloten bij de praktijk zoals deze bestaat bij de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) en de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) waar sprake is van een vergelijkbare benoemingsperiode.

Artikel 9

Eerste lid

De raad van toezicht is van beperkte omvang (een voorzitter en ten hoogste zes overige leden). De leden zijn onafhankelijk en worden geselecteerd op grond van deskundigheid, ervaring en betrokkenheid bij het midden-, klein- en grootbedrijf en zijn in beginsel afkomstig uit het bedrijfsleven (groot en klein), de overheid of kennisinstituten. Zij hoeven niet noodzakelijkerwijs voort te komen uit organisaties van werkgevers of werknemers.

Artikel 10

Eerste lid

De Kaderwet zelfstandige bestuurorganen geeft een algemeen kader voor deze aspecten waar het gaat om leden van het bestuur. Indien een wetsvoorstel voorziet in instelling van een raad van toezicht, zonder de status van zelfstandig bestuursorgaan, moeten deze aspecten in de instellingswet apart worden geregeld.

Derde lid

Er moet kennis en ervaring binnen de raad van toezichtaanwezig zijn ten aanzien van financieel-administratieve zaken, personeelzaken, juridische zaken, ICT, het handelsregister en innovatie. Deze aspecten zullen in het profiel tot uiting worden gebracht. De raad van toezicht baseert de

voordracht op het profiel. Over het profiel worden centrale werkgevers- en werknemersorganisaties gehoord.

Vierde en vijfde lid

Zie de toelichting bij artikel 7, derde en vierde lid.

Artikel 11

De hoogte van de schadeloosstelling zal worden vastgesteld binnen de daarvoor binnen het Rijk geldende kaders.

Artikel 12

De benoemingsperiode zorgt er voor dat zowel continuïteit als vernieuwing gewaarborgd zijn.

Artikelen 14

In artikel 29 is geregeld dat de centrale adviesraad gevraagd en ongevraagd advies kan geven aan de raad van bestuur over de inhoudelijke koers van de Kamer van Koophandel, zowel op strategisch als op operationeel niveau. De centrale adviesraad adviseert over onder meer het activiteiten- en meerjarenplan, nieuwe producten, diensten en activiteiten (rekening houdend met wat markt doet), de kwaliteit van producten en diensten, de tarieven en klantenbenadering.
De centrale adviesraad krijgt zodoende een formele, zwaarwegende adviesfunctie. De centrale adviesraad houdt zich niet bezig met de bedrijfsvoering of organisatorische/personele zaken en adviseert ook niet over zaken die de regionale raden raken.

Artikel 15

Tweede, derde en vierde lid

Bij de benoeming wordt voor een evenredig deel van de leden onderscheid gemaakt naar ondernemers in het midden- en kleinbedrijf, overige ondernemers en de kring van werknemers. De centrale werkgeversorganisaties en de centrale werknemersorganisaties hebben hier door middel van het recht van voordracht in beginsel de mogelijkheid om te bepalen wie op deze plekken worden benoemd. Voor het overige wordt de centrale adviesraad aangevuld met deskundigen op het vlak van ondernemen en innovatie. In het belang van een evenwichtige samenstelling kan de raad van bestuur er bijvoorbeeld nadrukkelijk rekening mee houden dat in de centrale adviesraad de belangen van zelfstandigen zonder personeel in voldoende mate worden vertegenwoordigd.

Zesde en zevende lid

De voordrachten van werkgevers en werknemers en van de raad van bestuur zelf worden zoveel mogelijk gebundeld door de Kamer aangeboden aan de Minister. Dat past bij het feit dat de leden tegelijk benoemd worden en bij het feit dat de raad van bestuur een verantwoordelijkheid heeft voor een evenwichtige samenstelling en daar eventueel een laatste voordracht op moet kunnen afstemmen. Indien de werkgevers- of werknemersorganisaties niet of niet tijdig tot een voordracht

komen kan de raad van bestuur in de plaats daarvan een voordracht doen. De voor te dragen kandidaat dient dan wel afkomstig te zijn uit de kring waaraan de desbetreffende voordracht is gebonden.

Artikel 16

De leden van de centrale adviesraad ontvangen op grond van dit artikel een standaardvergoeding per vergadering. De hoogte hiervan wordt door de Minister vastgesteld.

Artikelen 18 tot en met 21

De bepalingen met betrekking tot de regionale raden zijn vrijwel gelijkluidend aan de bepalingen met betrekking tot de centrale adviesraad, met dien verstande dat niet de Minister maar de Kamer benoemt. Op regionaal niveau wordt ook een met het landelijk niveau vergelijkbare zwaarwegende formele adviesrol voor de regionale raden voorzien, met dien verstande dat de regionale raden uiteraard adviseren over regionale aangelegenheden.

Artikelen 22 tot en met 27

De raad van bestuur is verantwoordelijk voor de taakuitvoering door de Kamer van Koophandel. In artikel 22, tweede lid, wordt verankerd dat de raad van toezicht alle noodzakelijke gegevens en bescheiden ontvangt en alle mogelijkheden heeft om informatie te vergaren. Voor het goed functioneren van de raad van toezicht is dat essentieel.
Voor de goede uitvoering van taken stelt de raad van bestuur jaarlijks een activiteitenplan op en minimaal één keer in de vijf jaar een meerjarenprogramma. Bij het meerjarenprogramma staan de doelen op middellange en lange termijn voorop, welke sturing geven aan de organisatie en kaderscheppend zijn voor het jaarlijkse activiteitenplan. In het meerjarenprogramma wordt geschetst aan welke voorwaarden moet worden voldaan op het vlak van financiën en organisatie om de hoofdlijnen van het beleid uit te kunnen voeren. Bij de financiële voorwaarden gaat het om de minimale financiële vereisten voor het uitvoeren van de taken. Bij de organisatorische voorwaarden gaat het bijvoorbeeld om de benodigde infrastructuur en personeel dat op basis van objectieve criteria nodig is voor de uitvoering van de taken door de Kamer van Koophandel.
Over het meerjarenprogramma en het activiteitenplan geeft de Minister zijn standpunt en de begroting keurt hij goed of af (zie artikel 49). Bij de beoordeling van het activiteitenplan kijkt de Minister onder meer naar de aansluiting bij de begroting, de verwerking van adviezen van de centrale adviesraad, de opinie van de raad van toezicht en het belang van de ondernemer. De minister brengt zijn standpunt over het activiteitenplan over aan de Kamer.
Een bestuursreglement voor de raad van bestuur bevordert de werking door duidelijke en transparante kaders te stellen. Artikel 11 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen bepaalt dat indien er een bestuursreglement wordt vastgesteld, dit de goedkeuring van de Minister behoeft.
Hoewel de raad van toezicht in beginsel een ruime taakopdracht heeft (zie artikel 28) wordt voorgesteld het onthouden van formele instemming aan bepaalde documenten wel in de wet te clausuleren. De achtergrond hiervan is dat de raad van bestuur het algemene beleid bepaalt en het niet wenselijk is dat de raad van toezicht dat in dezelfde mate zou mogen doen. Het enkele feit dat de raad van toezicht in een bepaald geval andere beleidsmatige inzichten heeft dan de raad van bestuur behoort daarom op zichzelf niet te leiden tot het onthouden van instemming.

Artikel 28

Tot de reguliere taken van een raad van toezicht behoort het toezicht op het rechtmatig handelen van de Kamer. Daarnaast is de raad in het bijzonder belast met de taak te bezien of de activiteiten van de Kamer niet leiden tot uit oogpunt van goede marktwerking ongewenste mededinging. Het kan dan gaan om de wijze van uitvoering van een wettelijke taak of – bij de zogenoemde facultatieve taken – het op zich nemen van een bepaalde taak überhaupt. De Kamer dient geen facultatieve taken op zich te nemen op terreinen waar het reguliere aanbod in de markt reeds voldoende in de behoeften voorziet. Het derde lid geeft uitdrukking aan de rol van de raad als bewaker van het evenwicht in de taakuitvoering door de Kamer. De Kamer heeft zowel regelgebonden taken (in het bijzonder met betrekking tot het handelsregister) die gewoon goed moeten worden uitgevoerd als meer vrije wettelijke taken die juist vragen om een juiste maatvoering. De raad heeft een rol in het bewaken dat al deze onderling zeer verschillende taken goed worden uitgevoerd en dat bijvoorbeeld nadruk op een meer vrije taak niet ten koste gaat van een behoorlijke uitvoering van een regelgebonden taak. Deze aspecten komen ook terug in de gronden waarop de raad kan weigeren in te stemmen met activiteitenplan (zie boven) of begroting (art. 49). Als klankbord voor de raad van bestuur houdt de raad toezicht in de ruimste zin des woords. Voorts is hij verplicht aandacht te schenken aan een aantal specifieke terreinen (rechtmatigheid, mededinging, evenwicht tussen de taken). Op die terreinen kan de raad intern de vaststelling van begrotingen en activiteitenplannen die onvoldoende aan die aspecten tegemoetkomen verhinderen (artt. 43, 49).
Op grond van het zesde lid kan de raad van toezicht, wanneer de omstandigheden daartoe aanleiding geven, een lid van de Kamer bij de Minister voordragen voor schorsing. Hiermee geeft de raad een bestuurlijk sterk signaal af, maar de uiteindelijke afweging tot al dan niet schorsen blijft aan de Minister. Op grond van artikel 12 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen kan de Minister uiteraard ook zonder voordracht tot schorsing van een lid van de Kamer overgaan.

Artikel 29

In dit artikel wordt de inhoudelijke adviesrol van de centrale adviesraad ingevuld met betrekking tot de programmering van de activiteiten van de nieuwe organisatie. De Kamer mag zich niet marktverstorend opstellen en daarom is specifiek gesteld dat bij de facultatieve taken de centrale adviesraad op dit aspect adviseert. De adviezen en inbreng vanuit de centrale adviesraad zorgen voor versterking van de kwaliteit van de dienstverlening en activiteiten van de organisatie en zorgen voor draagvlak bij de doelgroep. De adviezen zijn in beginsel leidend voor de wijze waarop de landelijke taken zullen worden ingevuld.

Artikel 30

De adviezen van een regionale raad zijn in beginsel leidend voor de wijze waarop de regiotaak wordt ingevuld, tenzij het advies strijdig is met landelijk gestelde kaders. De regionale raden zorgen voor regionale inbedding en betrekken uitdrukkelijk de relevante regionale organisaties. Om richting te geven aan de werkzaamheden wordt een breed gedragen regionaal activiteitenplan opgesteld. Dit is leidend voor het bestuur.

Artikel 31

De op grond van artikel 4 ingestelde regionale ondernemerspleinen worden door de Kamer van Koophandel ingericht en verder vorm gegeven. De raad van bestuur is verantwoordelijk voor het beheer daarvan en waar de dagelijkse werkzaamheden worden uitgevoerd. Dit zal landelijk uniform gebeuren, waarbij voor de regiospecifieke taken ruimte is voor regionaal maatwerk en input daarvoor vanuit de regionaal betrokken organisaties.

Artikel 34

De innovatiestimuleringstaak is erop gericht ondernemers bewust te maken van het belang van innovatie en ondernemers aan te zetten tot succesvol innoveren door hun innovatievermogen te vergroten. Dit doet de Kamer door ondernemers voor te lichten en te adviseren over innovatie en te ondersteunen en begeleiden bij de eerste stappen in het innovatieproces, zoals het ontwikkelen en toepassen van innovaties in het eigen bedrijf.
Concreet zal de Kamer voorlichting geven over technologische en innovatieve ontwikkelingen, de organisatie van het innovatieproces binnen het bedrijf en over de bijbehorende aspecten, zoals sociale innovatie. Deze voorlichting gebeurt op individueel niveau via de website, door middel van beantwoording van vragen en door het verstrekken van informatiemateriaal. Op collectief niveau, voor groepen van ondernemers, organiseert de Kamer voorlichtingsbijeenkomsten en workshops over specifieke onderwerpen.
De Kamer biedt ondernemers behalve informatie en voorlichting over het innovatieproces ook individueel advies en ondersteuning. Daarbij gaat het altijd om advies en ondersteuning in de eerste lijn. Zo kan de Kamer een ondernemer tips geven bij het opstellen van zijn innovatieplannen, kan de Kamer als klankbord fungeren voor de ondernemer tijdens het innovatieproces in het bedrijf of kan de Kamer de ondernemer ondersteunen in het zoekproces naar kennisinstellingen, ondernemers of andere organisaties waarmee in het innovatieproces samengewerkt kan worden (makel- en schakelrol). Deze ondersteuning stelt ondernemers in staat om verder te komen met innoveren. Zodra uitgebreidere ondersteuning of specialistische kennis gewenst is zal de Kamer de ondernemer doorverwijzen naar commerciële partijen die deze ondersteuning of kennis kunnen bieden. Om te waarborgen dat de Kamer geen ongewenste concurrentie met commerciële partijen aangaat wordt de individuele ondersteuning en begeleiding van ondernemers op het gebied van innovatie door de Kamer beperkt tot circa 16 uur per jaar per ondernemer, met een maximum van 48 uur in drie jaar.

Behalve ondersteuning aan ondernemers kan de Kamer ook lokale en regionale overheden ondersteunen bij het opzetten en uitvoeren van programma’s voor het verbeteren van het innovatieklimaat en het innovatievermogen in de regio. Daarbij zal vaak sprake zijn van cofinanciering door deze lokale en regionale overheden.

Artikel 35

Eerste lid

De regiospecifieke activiteiten bestaan enerzijds uit regiospecifieke voorlichtingsactiviteiten (complementair aan en in sterke wisselwerking met de landelijke voorlichtingstaak) en anderzijds uit regiospecifieke economische stimuleringsactiviteiten.

Tweede lid

Het gaat hierbij om subsidies in het kader van de uitvoering van de regiostimuleringstaak. Deze subsidies zijn naar hun aard beperkt in tijd en omvang. Subsidies kunnen niet op grond van deze bepaling worden verstrekt voor zaken als een bijdrage in de aanleg van infrastructurele voorzieningen (materiële vaste activa zoals wegen en bedrijfsterreinen) of de exploitatie van onroerend goed. Evenmin kan subsidie worden gegeven voor het ondersteunen, versterken en professionaliseren van bestaande (ondernemers) organisaties. Wel kan subsidie worden verstrekt om economische ontwikkelingen aan te jagen en te stimuleren, bijvoorbeeld via het bevorderen van onderzoeken, overleg- en samenwerkingsvormen.

Derde lid

Indien de subsidie niet meer als incidenteel is te kenschetsen of de Kamer anderszins behoefte heeft aan het formuleren van algemene criteria of het vaststellen van een subsidieplafond biedt dit lid daarvoor de basis. Als wettelijk voorschrift is een dergelijke regeling in lijn met staand wetgevingsbeleid onderworpen aan goedkeuring door de Minister (vierde lid).

Artikel 36

Indien nodig kunnen op grond van dit artikel nadere regels worden gesteld over de wettelijke taken die door de Kamer van Koophandel worden uitgevoerd, waaronder regels die het uitvoeren van bepaalde activiteiten verbieden.

Artikel 37

Van de genoemde taken is niet formeel geregeld dat de Kamer van Koophandel die moet uitvoeren. Nieuw zijn de onderdelen c, d en e. Dit zijn taken die de kamer kan uitvoeren en ook al geruime tijd uitvoert.

Artikel 38

Ook andere zogenoemde facultatieve taken dan de taken genoemd in artikel 37 kan de Kamer uitvoeren als deze passen binnen de in artikel 2, eerste lid, gegeven doelstelling. De raad van bestuur beslist over het uitvoeren van dergelijke taken eerst nadat de centrale adviesraad in de gelegenheid is gesteld hierover op grond van artikel 29, onder c, advies uit te brengen.

Artikel 39

Anders dan bij een algemene klacht is bij een mededingingsklacht niet de behoorlijkheid in zijn algemeenheid de toetssteen, maar de mogelijkheid van uit oogpunt van goede marktwerking onwenselijke mededinging. Het is in het geval van een mededingingsklacht dan ook heel goed denkbaar dat de klacht zich niet zozeer richt tegen een *bepaalde* aangelegenheid als wel tegen het in zijn algemeenheid landelijk gevoerde beleid van de Kamer met betrekking tot een bepaalde activiteit. Voor dit soort gevallen is de algemene klachtenprocedure niet bedoeld, zodat een aparte voorziening aangewezen is. Een tweede belangrijk verschil met een algemene klacht is dat een mededingingsklacht zich richt tegen een activiteit van de Kamer als zodanig, niet tegen een gedraging van een individuele ambtenaar, een situatie die bij het algemene klachtrecht uiteraard nadrukkelijk in beeld is. Dergelijke klachten zullen als gebruikelijk via het algemene klachtrecht (dat onverkort van toepassing blijft op de Kamer) door de Kamer afgedaan blijven worden. De mededingingsklachtprocedure beoogt de Kamer ook te informeren over mogelijke ongewenste activiteiten en zodoende zoveel mogelijk te voorkomen dat de Kamer activiteiten onderneemt die voldoende in de markt aangeboden worden. Het staat de Kamer derhalve vrij klachten ruimhartig te honoreren. Daarbij moet bedacht worden dat het honoreren van een klacht niet het oordeel inhoudt dat de tot dan toe door de Kamer ondernomen activiteit ook onrechtmatig was. Dat oordeel is en blijft aan de civiele rechter in het kader van een onrechtmatigedaadsactie. Het indienen van een mededingingsklacht doet uiteraard niet af aan de mogelijkheid de rechter in te schakelen. Andersom is het wel zo dat de Kamer kan besluiten een klacht niet te behandelen indien de zaak bij de civiele rechter aanhangig is of is geweest (art. 9:8, eerste lid, onder e, van de Algemene wet bestuursrecht).

Procedureel is vergaand aansluiting gezocht bij de algemene klachtprocedure van Titel 9.1 van de Algemene wet bestuursrecht, echter met een aantal aanpassingen in verband met de specifieke context van de mededingingsklacht. Zo zijn bepalingen uit het algemene klachtrecht die verband houden met betrokkenheid van een bepaalde ambtenaar (bijvoorbeeld het moeten horen van ‘degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft’) gelet op bovenstaande niet van toepassing verklaard. De termijnen zijn met zes weken verlengd nu mogelijk ook beleidsmatige en financiële aspecten in de reactie moeten worden meegewogen en het al naar gelang wenselijk kan zijn de zienswijze van de centrale adviesraad en/of de raad van toezicht in te winnen. Tenslotte is het van belang dat eenieder kennis kan nemen van de wijze waarop de Kamer mededingingsklachten afhandelt. De bestaande registratie- en bekendmakingspicht is daarom uitgebreid met de verplichting de materiële aspecten van de klachten in de jaarlijkse publicatie op te nemen. Indien behoefte bestaat aan onafhankelijke deskundigheid kan de Kamer een onafhankelijke klachtadviesinstantie instellen (art 9:14). Een rol voor de Nationale ombudsman ligt niet voor de hand nu diens deskundigheid juist op het vlak van de algemene klachtbehandeling ligt.

Artikel 41

Voor de wettelijke taken, bedoeld in de artikelen 31 tot en met 38, vraagt de Kamer - ter gehele of gedeeltelijke financiering daarvan - een vergoeding voor de aan de uitvoering van die taken verbonden kosten. De Kamer doet, gelijk met de indiening van de begroting, aan de Minister een voorstel voor vaststelling van de hoogte van de vergoedingen. De centrale adviesraad wordt in het voorstel gekend. Hiermee is de centrale adviesraad niet alleen betrokken bij de programmering van de activiteiten, maar ook bij de vergoedingen die in rekening worden gebracht aan de gebruikers.

Bij retributies zal zoveel mogelijk het profijtbeginsel worden toegepast wat wil zeggen dat de kosten van producten en diensten waar mogelijk en wenselijk doorberekend worden aan de eindgebruiker. Afzien van (volledige) doorberekening is bijvoorbeeld denkbaar indien dit een te hoge extra drempel zou opwerpen voor starters. De Kamer zal op transparante wijze bij al haar activiteiten moeten gaan bepalen in welke mate het profijtbeginsel kan worden toegepast. De centrale adviesraad en de raad van toezicht zullen hier vanuit hun onderscheidende rollen bij betrokken zijn.

Derde lid

Vooral bij elektronische diensten geeft het vaststellen van een beschikking voor elke vergoeding die in rekening wordt gebracht teveel administratieve last voor de organisatie. Vandaar dat in het derde lid de mogelijkheid is opgenomen dat een vergoeding is verschuldigd zonder dat dit bij beschikking is bepaald.

Artikel 42

Eerste lid

De facultatieve taken van de artikelen 37 en 38 verricht de Kamer van Koophandel tegen kostenvergoeding. De vergoeding is gebaseerd op de aan de betreffende taak verbonden integrale kosten.

Tweede lid

Het tweede lid is opgenomen om te voorkomen dat publieke middelen waarover de Kamer van Koophandel beschikt als gevolg van rijksbijdragen, worden aangewend voor de financiering van de kosten verbonden aan de uitvoering van de facultatieve taken.

Artikel 43

Het jaarverslag wordt conform artikel 18 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen vóór 15 maart aan de Minister toegezonden. Gelijk aan de procedure bij de jaarrekening wordt het jaarverslag door de raad van bestuur vastgesteld in overeenstemming met de raad van toezicht. De raad van toezicht kan instemming onthouden voor zover niet tegemoet gekomen wordt aan de aandachtsgebieden waarop de raad zich in het bijzonder dient te richten (zie art. 28).

Artikel 45

Desgewenst kan de Minister bepalen dat de verstrekking door de Kamer van inlichtingen ten aanzien van bepaalde gegevens op een gestandaardiseerde wijze of anderszins in een bepaalde omvang, op een bepaalde manier, in bepaalde situaties of in een bepaalde frequentie dient te geschieden.

Artikel 49

Eerste lid

Uit artikel 26 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen volgt dat de Kamer jaarlijks op een door de Minister te bepalen tijdstip de begroting voor het daaropvolgende jaar stuurt. Het voornemen is om hiervoor aansluiting te zoeken bij een al jaren bestaande praktijk en als moment van indiening te kiezen voor 15 oktober. Deze datum laat toe dat de organisatie de begroting baseert op een zo actueel mogelijk activiteitenplan.

Vierde lid

Indien de begroting van de Kamer naar het oordeel van de Minister aan het belang van een bepaalde taak onvoldoende recht doet dan wel aan een bepaalde taak te veel gewicht toekent, kan hij bij gelegenheid van de goedkeuring voor een bepaald bedrag een bepaalde concrete bestemming vastleggen.

Zesde lid

Het lid biedt een voorziening indien zich de situatie voordoet dat gedurende enkele maanden in het nieuwe begrotingsjaar niet een goedgekeurde begroting beschikbaar is. Om wel de noodzakelijke uitgaven voor blijven functioneren van de Kamer rechtmatig te kunnen blijven doen bepaalt dit lid dat de Kamer gerechtigd is uitgaven te doen, echter slechts tot een bepaald door de Minister op maandbasis te bepalen maximum.

Artikel 50

De jaarrekening bevat rekening en verantwoording van het financieel beheer en van de geleverde prestaties over het afgelopen kalenderjaar en daarmee de verantwoording van de besteding van financiële middelen. Er wordt aangesloten bij de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.

Artikel 51

Aan de jaarrekening van de Kamer van Koophandel kunnen bepaalde eisen worden gesteld om beter inzicht te krijgen in de precieze besteding van de middelen en de effecten hiervan.

Artikel 52

De categorieën waarvoor instemming is vereist in dit artikel komen overeen met de in artikel 32 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen genoemde categorieën, met dien verstande dat voorafgaande instemming van de raad van toezicht pas vereist is indien er meer dan een 100.000 euro mee is gemoeid. Indien de desbetreffende bedragen hoger zijn dan 1.000.000 euro is instemming van de Minister vereist. Het wetsvoorstel bevat zodoende een heldere en evenwichtige verdeling van zeggenschap tussen raad van bestuur, raad van toezicht en minister. Gelet hierop bestaat aan de meer algemene voorziening van artikel 32 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen - waarbij de minister bij regeling kan bepalen dat zijn goedkeuring is vereist - geen behoefte meer (vierde lid).

Artikel 53

Eerste lid

De onderdelen a en b corresponderen met de onderdelen a en e van artikel 32 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen. Onderdeel c betreft een bestaande bepaling uit de huidige wet die specifiek in de context van het functioneren van de Kamer van belang is Het gaat hier om de situatie dat de Kamer bijvoorbeeld de ontsluiting van een industrieterrein meefinanciert. Ten opzichte van de huidige wet is de formulering nog enigszins aangescherpt.

Tweede lid

Op deze wijze kan bijvoorbeeld bij een deelneming van de Kamer verzekerd worden dat ook als gevolg daarvan geen ongewenste mededinging ontstaat.

Artikel 54

Dit artikel waarborgt dat de Minister te allen tijde voldoende inzicht kan krijgen in de activiteiten van andere organisaties waarin de Kamer in overwegende mate zeggenschap heeft.

Artikel 56

Het bij koninklijke boodschap van 24 juli 2010 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht en aanverwante wetten met het oog op enige verbeteringen en vereenvoudigingen van het bestuursprocesrecht (Wet aanpassing bestuursprocesrecht) (32450) bevat een verwijzing naar de in te trekken Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997. Bij inwerkingtreding van dit wetsvoorstel zal de Wet aanpassing bestuursprocesrecht naar verwachting in werking getreden zijn.

Artikelen 57 en 58

Dit artikel brengt een aantal voor de hand liggende aanpassingen in het BW aan. Verwijzingen naar de bestaande wet worden vervangen door een verwijzing naar de citeertitel volgens artikel 95 van dit wetsvoorstel. Waar sprake is van ‘kamers van koophandel en fabrieken’ of van ‘een kamer van koophandel en fabrieken’ wordt dit telkens zodanig gewijzigd dat het wordt vervangen door ‘de Kamer van Koophandel’. Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt te verduidelijken dat de ene Kamer ook één handelsregister houdt. Inschrijving geschiedt derhalve bij het door de Kamer gehouden register, ongeacht bij welke regionale vestiging men zich meldt. Waar nodig zijn voorzieningen ter verduidelijking hiervan getroffen. Indien het wenselijk is dat een bepaalde handeling, zoals het neerleggen van bepaalde aktes, bij een bepaalde concreet aangewezen regionale vestiging plaatsvindt, zal dat door de Kamer op de voet van artikel 3, tweede lid, in één overzichtelijk besluit bekend worden gemaakt. Zodoende wordt dan in dat besluit een concrete invulling gegeven van de wettelijke bepalingen die aangeven dat een bepaalde handeling ‘ten kantore van de Kamer’ moet worden verricht.

Artikel 59

Als gevolg van de wijzigingen in de bestuursstructuur van de Kamer is er niet langer aanleiding om de onderzoeksbevoegdheden van de Algemene Rekenkamer te beperken. De nieuwe Kamer zal niet

langer worden bestuurd door een algemeen bestuur bestaande uit vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers maar door een bestuur, benoemd door de Minister. Gelet hierop zal door het schrappen van de Kamers van Koophandel in artikel 91, zeventiende lid, van de Comptabiliteitswet 2001 de Algemene Rekenkamer bevoegdheden bij de nieuwe Kamer van Koophandel verkrijgen. Dit schrappen werkt ook door in artikel 45, zevende lid, van die wet. De Kamer van Koophandel wordt daardoor niet uitgesloten van de toepassing van artikel 45 tot en met 49a van de Comptabiliteitswet 2001. Het ligt dan ook in het voornemen om de Kamer van Koophandel op grond van artikel 45, eerste lid, van de Comptabiliteitswet 2001 te gaan aanwijzen voor verplicht schatkistbankieren.

Artikel 60

Verwijzingen naar de bestaande wet worden vervangen door een verwijzing naar de citeertitel volgens artikel 95 van dit wetsvoorstel. Waar sprake is van 'kamers van koophandel en fabrieken' of van 'een kamer van koophandel en fabrieken' wordt dit telkens zodanig gewijzigd dat het wordt vervangen door 'de Kamer van Koophandel'. Voorts zijn de bepalingen die verplichten tot samenwerking tussen de verschillende kamers op een bepaald onderwerp logischerwijs geschrapt.

Artikelen 61 tot en met 77

De desbetreffende wettelijke bepalingen worden in technische zin aangepast aan dit wetsvoorstel.

Artikelen 78 en 79

De vereniging met de naam Kamer van Koophandel Nederland is aangemerkt als samenwerkingsverband in de zin van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997. Van deze vereniging zijn de kamers van koophandel en fabrieken lid. Doordat de kamers als gevolg van de intrekking van deze wet verdwijnen, ontvalt de bestaansgrond aan de vereniging. Een samenwerkingsverband tussen de kamers is niet langer aan de orde. Personeel, vermogensbestanddelen en andere rechten en verplichtingen gaan vanuit de vereniging over naar de Kamer. Dit laatste geldt tevens voor de stichting Syntens. Gelet hierop bepalen de artikelen 78 en 79 dat de vereniging onderscheidenlijk de stichting Syntens is ontbonden en ophoudt te bestaan.

Artikel 80

De kamers van koophandel en fabrieken staan ingeschreven in het handelsregister. Ditzelfde geldt voor de vereniging Kamer van Koophandel Nederland en de stichting Syntens. Na de overgang naar de Kamer is de raad van bestuur van deze rechtspersoon het meest aangewezen om de kamers, de vereniging en de stichting uit het handelsregister uit te schrijven. Op grond van dit artikel is de raad van bestuur van de Kamer verplicht en daarmee ook bevoegd voor die uitschrijving zorg te dragen.

Artikelen 81 tot en met 83

Voor personeelsleden van de vereniging Kamer van Koophandel Nederland en de stichting Syntens geldt dat die door een aanstelling bij de Kamer niet langer op basis van een arbeidsovereenkomst

werkzaam zijn. Voor personeelsleden van de kamers geldt dit reeds. Doordat de personeelsleden van de kamers, de vereniging en de stichting van rechtswege worden ontslagen en in dienst worden gesteld van de Kamer, gaat artikel 15 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen voor hen gelden. De rechtspositieregels die gelden voor de ambtenaren die zijn aangesteld bij ministeries zijn op grond van het eerste lid van dat artikel op hen van overeenkomstige toepassing. Hierdoor zijn onder meer het Algemeen Rijksambtenarenreglement (hierna: ARAR) en het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (hierna: BBR) van overeenkomstige toepassing.

Op grond van het tweede lid van de voorgestelde artikelen 81 tot en met 83 moet de rechtspositie van de personeelsleden die in dienst van de Kamer worden aangesteld in totaliteit ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke voor hen gold bij de kamers, de vereniging en de stichting. Dit wordt bereikt door een algemene maatregel van bestuur op te stellen die berust op artikel 15, tweede lid, van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen. Op grond van dat artikellid kan door middel van een algemene maatregel van bestuur gedeeltelijk worden afgeweken van de toepasselijkheid van artikel 15, eerste lid. Daardoor kan in dat besluit onder meer van het ARAR worden afgeweken. Er kunnen bijvoorbeeld voorschriften worden vastgesteld over het meenemen van dienstjaren naar de Kamer, over werkzame uren en diverse andere zaken en aspecten die samenhangen met het bieden van een rechtspositie bij de overgang die in totaliteit ten minste gelijkwaardig is aan die bij de kamers, de vereniging en de stichting. Ook kan aan de duur waarvoor die afwijkende voorschriften gelden een grens worden gesteld. Indien dat noodzakelijk mocht blijken te zijn, kan eventueel tevens van het Sociaal Flankerend beleid sector Rijk worden afgeweken mocht dat zijn of worden vastgesteld. De inhoud van deze algemene maatregel van bestuur zal onder meer afhangen van de uitkomsten van overleg met vakbonden.

Artikel 84

De overgang vanuit de kamers en de vereniging naar de Kamer heeft tevens betrekking op vermogensbestanddelen. Het gaat om vermogensbestanddelen in juridische zin. Daartoe behoren behalve de in het tweede lid genoemde registergoederen, bijvoorbeeld ook vorderingen en schulden. Doordat de overgang onder algemene titel plaatsvindt, hoeft geen afzonderlijke levering of overdracht plaats te vinden.

Artikel 85

Zeker dient te worden gesteld dat alle rechten en verplichtingen die rusten op de kamers, de vereniging en de stichting overgaan op de Kamer. De kamers, de vereniging en de stichting houden immers op te bestaan. Het betreft rechten en verplichtingen in de ruimste zin van het woord, zowel met een privaat- als publiekrechtelijke achtergrond. Hieronder vallen onder meer activiteiten die ter uitvoering van wettelijke taken door de kamers en de vereniging worden verricht, maar die naar hun aard niet uitmonden in een publiekrechtelijk besluit. Dit geldt bijvoorbeeld voor informatieverstrekking aan ondernemers. Ook de overgang van het handelsregister valt, voor zover dit niet reeds op grond van artikel 84 overgaat, onder de toepassing van het eerste lid van dit artikel. Voorts gaan bijvoorbeeld ook rechten en verplichtingen ten aanzien van pensioen over. De personeelsleden die in dienst zijn van de kamers, de vereniging en de stichting nemen in hetzelfde pensioenfonds ABP deel. Daardoor levert dit overgangsrechtelijk naar verwachting geen noemenswaardige complicaties op.

Voor enkele publiekrechtelijke verplichtingen bevatten het tweede tot en met vierde lid en het zesde lid, specifieke overgangsvoorschriften. Dit betreft het overgangsrecht voor ingediende aanvragen, genomen besluiten, betrokkenheid bij en afwikkeling van wettelijke procedures en rechtsgedingen. Indien een ondernemer een opgave tot inschrijving in het handelsregister of een wijziging daarvan heeft gedaan, dient op grond van het tweede lid de Kamer de behandeling van die opgave verder te voltooien, indien de kamer van koophandel en fabrieken waarbij de opgave was gedaan de verwerking daarvan nog niet heeft kunnen afronden op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet. Een voorbeeld van een besluit als bedoeld in het derde lid, is een besluit op grond van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, zoals een beschikking tot ontbinding van een rechtspersoon als bedoeld in artikel 19a van Boek 2, van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 86

Tot archiefbescheiden kunnen zowel papieren als digitale bescheiden behoren. Er kan sprake van zijn dat de kamers, de vereniging en de stichting niet altijd volledig dezelfde elektronische systemen gebruiken met behulp waarvan archiefbescheiden worden opgeslagen. Dat de interoperabiliteit van die systemen bij de overgang daardoor niet altijd volledig aanwezig is, hoeft niet bezwaarlijk te zijn zolang archivering met inachtneming van de Archiefwet kan plaatsvinden. Archivering omvat bij de overgang ook nog niet afgedane zaken.

Artikel 87

De Minister benoemt de leden van de Kamer (raad van bestuur) en van de raad van toezicht. Voorafgaand aan die benoeming dient een procedure te worden gevolgd die in de artikelen 7 en 10 is vastgelegd. Die procedure kan pas van start gaan met inwerkingtreding van de wet en afhankelijk van de tijd die met het doorlopen daarvan gemoeid is, zou er dan geen bestuur en geen raad van toezicht zijn. Het eerste lid voorkomt dat deze situatie zich zal voordoen. Het eerste lid brengt bij de ambtshalve benoeming voor de eerste keer tevens tot uitdrukking dat zoveel mogelijk in de geest van de reguliere benoemingsprocedure wordt gehandeld.
Het is ongewenst dat de raad van bestuur en de raad van toezicht tegelijk aftreden omdat hiermee continuïteit wordt geschaad. Daarom bepaalt het tweede lid dat de raad van toezicht de eerste maal een jaar langer in functie blijft. De raad van toezicht kan daarmee na vier jaar een voordracht doen voor de leden van het bestuur. De raad van toezicht is door de langere benoeming een stabiele factor.
Het derde lid houdt er rekening mee dat de benoeming van de leden van de centrale adviesraad en de leden van de regionale raden eerst enige tijd na inwerkingtreding van de wet zal kunnen plaatsvinden. De tweede volzin van het derde lid voorkomt dat dit de vervulling van de werkzaamheden van het bestuur belemmert.

Artikel 88

De Kaderwet zelfstandige bestuursorganen gaat uit van een bestaande organisatie en een cyclus waarbij elk jaar voor 15 maart jaarverslag en jaarrekening over het voorafgaande jaar aan de Minister worden aangeboden. In het jaar waarin de fusie plaatsvindt moeten hierop twee uitzonderingen worden gemaakt: de Kamer zal aan deze verplichtingen invulling moeten geven en afhankelijk van het moment van inwerkingtreding van de fusieartikelen zullen jaarverslag en

jaarrekening van zowel de voormalige organisaties als van de nieuwe Kamer niet een heel jaar maar slechts een deel van een jaar kunnen omvatten. Dit artikel beoogt ordelijke verslaglegging en aflegging van rekening en verantwoording zo normaal mogelijk ongestoord voortgang te laten vinden en op zo kort mogelijke termijn aansluiting te vinden bij de reguliere cyclus van de Kaderwet.

Eerste lid

Dit lid bewerkstelligt dat de datum van 15 maart in het fusiejaar zelf voor de Kamer als zodanig niet geldt, maar in het jaar daarop. Jaarrekening en jaarverslag gaan per definitie over het voorafgaande jaar, het ligt daarom voor de hand de normale cyclus voor de Kamer te laten beginnen in het jaar volgend op het fusiejaar.

Tweede en derde lid

Het is van belang dat ook over de laatste periode van de kamers, de vereniging en de stichting zoveel mogelijk op reguliere wijze verslag wordt gelegd en rekening en verantwoording wordt afgelegd. Afhankelijk van het moment van inwerkingtreding van de fusieartikelen zal dit een volledig jaar zijn (bij inwerkingtreding op 1 januari, zie tweede lid) of korter (bijvoorbeeld een half jaar bij inwerkingtreding op 1 juli, hierop ziet het derde lid). Zo lang de te fuseren organisaties nog zelfstandig bestaan moeten zij zelf uiteraard nog op reguliere wijze jaarverslag en jaarrekening verzorgen over het voorafgaande volledige jaar, zodat bij inwerkingtreding op 1 juli verslaglegging en rekening en verantwoording over het voorafgaande kalenderjaar nog door de te fuseren organisaties zelf zal kunnen zijn verzorgd. Over de eerste zes maanden van het fusiejaar zal de nieuwe Kamer dit moeten doen nu de gefuseerde organisaties na 1 juli niet meer bestaan. Het artikel beoogt in materiële zin ononderbroken verslaglegging en verantwoording te waarborgen, het staat de Kamer dan ook vrij desgewenst in één document zowel over de oude organisaties als over de eerste periode van de Kamer als zodanig verslag te doen. Voor zover voor de stichting of de vereniging andere voorschriften gelden dan voor de kamers blijven die voorschriften op dit verslag nog van toepassing.

Vierde lid

Het vierde lid kopieert de systematiek van het jaarverslag. Bij inwerkingtreding op 1 januari zal de nieuwe Kamer derhalve een volledige jaarrekening van de gefuseerde organisaties opstellen, bij inwerkingtreding later in het jaar beslaat rekening en verantwoording alleen het deel van het jaar waarin nog niet gefuseerd was.

Vijfde lid

De Kamer heeft niet alleen de zorg voor afhandeling van de openstaande jaarrekening- en jaarverslagverplichtingen van de gefuseerde organisaties maar moet ook over het eigen handelen in het fusiejaar zoveel mogelijk op reguliere wijze verslag doen en rekening en verantwoording afleggen. Bij inwerkingtreding op 1 juli van een jaar zal de Kamer derhalve over de tweede helft van het jaar een ‘zesmaandenverslag’ en een ‘zesmaandenrekening’ moeten uitbrengen van de Kamer als zodanig.

Artikel 89

Voor het jaar volgend op het fusiejaar wordt op reguliere wijze de begrotingscyclus van artikel 26 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen gevolgd (zie ook de toelichting op artikel 49). De begroting voor het fusiejaar zelf kan echter niet al in het daaraan voorafgaande jaar op reguliere wijze aangeboden zijn. De begroting van de nieuwe Kamer zal daarom gewoon zo snel mogelijk na de fusie moeten worden vastgesteld en goedgekeurd. Voorafgaand aan inwerkingtreding zal een en ander feitelijk al worden voorbereid. Totdat de begroting voor (de rest van) het fusiejaar is goedgekeurd dient de Kamer in staat te zijn haar wettelijke taken te vervullen en daarvoor uitgaven te doen. De tweede volzin van het eerste lid geeft daarvoor een praktische voorziening.

Artikel 90

Artikel 41, eerste lid, van de Handelsregisterwet 2007 bepaalt dat de kamers in onderling overleg eens per drie jaar de uitvoering van deze wet alsmede de juistheid van de in het handelsregister opgenomen gegevens laten controleren door een accountant als bedoeld in artikel 393 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Afhankelijk van het tijdstip waarop dit wetsvoorstel tot wet wordt verheven en in werking zal treden kan de situatie zich voordoen dat de termijn van drie jaren voor een accountantscontrole goeddeels is verstreken. Het eerste lid van dit artikel voorkomt dat die verstreken periode bij de inwerkingtreding van de wet buiten beschouwing blijft en de termijn van drie jaren weer opnieuw begint. Gelet op het belang dat aan de betrouwbaarheid van de in het handelsregister opgenomen gegevens moet kunnen worden gehecht, is noodzakelijk dat de overgang het reguliere karakter van deze controle niet onderbreekt.

Artikel 92

Dit artikel dient als vangnet voor het geval zich in de overgangssfeer onvoorziene omstandigheden voordoen waar bij de totstandkoming van dit wetsvoorstel geen rekening mee is gehouden.

De Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie,